

U Subotici proslavljena jubilarna Dužijanca

Središnje slavlje u subotičkoj katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske predvodio je subotički biskup - zlatomisnik Ivan Penzeš, koji je istaknuo koliko je važno u komadu kruha koji blagujemo prepoznati Božju blagonaklonost i ljubav bližnjih bez kojih tog kruha ne bi bilo, kao i važnost zajedništva koje već četvrt stoljeća traje u Subotici

„Ovdje smo“

Više od 70 tisuća mladih iz 195 talijanskih biskupija susrelo se na bdjenju i nedjeljnoj molitvi Angelusa s papom Franjom u organizaciji Nacionalnoga ureda za pastoral mladih Talijanske BK u pripravi listopadske Sinode o mladima te Svjetskog dana mladih u Panami

Argentinski Senat odbacio izmjenu zakona o pobačaju

Prijedlog zakona o nekažnjivosti pobačaja do 14. tjedna odbačen je s 38 glasova protiv i 31 za - Stalno vijeće Argentinske BK u posebnom priopćenju zahvalilo je svima koji su se u javnoj raspravi zauzeli za zaštitu života

„Turizam i digitalna transformacija“

U rubrici Dokumenti donosimo cjeloviti tekst poruke Dikasterija za cjeloviti ljudski razvoj povodom Svjetskog dana turizma 2018.

Domovinske vijesti

Potrebno je njegovati nutarnju čistoću u svom odnosu prema Bogu
Požega: Svečano proslavljena svetkovina sv. Lovre
Održana Svehrvatska jezično-pjesnička smotra „Croatia rediviva čakaj-što“

Primopredaja službi u Središnjim ustanovama Požeške biskupije
Blagoslov obnovljene kapele Sv. Donata u Ivancu
Mladi iz Splitsko-makarske nadbiskupije hodočastili Gospi Sinjskoj
Proslava tisućite obljetnice prvog spomena župe
Koncert u sjećanje na Margit Cetinić
Jubilarna slavlja redovnica

Crkva u Hrvata

Književna večer uoči Dužijance
Kardinal Puljić posvetio župnu crkvu i oltar u Suhom Polju
Biciklom od Labina Dalmatinskog do Bosanskog Grahova u čast poginulih branitelja
Dan sjećanja na poginule branitelje u Bosanskom Grahovu

Inozemne vijesti

Južni Sudan: Više od stotinu djece razvojačeno
Napadi na crkve i svećenike na istoku Etiopije
Sigurnost za primatelje i one koje se prima
Papina poruka Kolumbovim vitezovima
U Peruu ubijen isusovac

Prilog dokumenti

Idolopoklonstvo
„Dobro je ne činiti zlo, ali je zlo ne činiti dobro“

Prilog prikazi

Razgovor nadbiskupa Hranića za Večernji list

Domovinske vijesti

Slavlje u dominikanskom samostanu u Bolu na Braču

Središnje misno slavlje u samostanskoj crkvi predvodio je 8. kolovoza umirovljeni hvarski biskup Slobodan Štambuk.

Bol, 8.8.2018. (IKA) – Svetkovina sv. Dominika, utemeljitelja Reda propovjednika, svečano je proslavljena u srijedu 8. kolovoza u dominikanskom samostanu Sv. Marije Milosne u Bolu na Braču gdje tamošnji redovnici pastoralno poslužuju župu Gospe Karmelske. Središnje misno slavlje u samostanskoj crkvi predvodio je umirovljeni hvarski biskup Slobodan Štambuk. Koncelebrirali su generalni vikar Hvarske biskupije mons. Stanko Jerčić, prior tamošnjega samostana fr. Damir Šokić, bolški župnik fr. Mirko Jagnjić te redovnički i dijecezanski svećenici. Na početku liturgijskoga slavlja prior bolškoga samostana čestitao je svetkovinu sv. Dominika okupljenim dominikancima i vjernicima koji slave toga sveca.

Pozdravljajući pristigle vjernike, biskup Štambuk čestitao je dominikancima svetkovinu njihova utemeljitelja. Podsjetio je da je bolški samostan podignut 1475. godine, o čemu svjedoči spomen-ploča postavljena o 500. obljetnici dolaska dominikanaca u predvorju samostana. Prema natpisu s ploče, dominikanci su te godine stigli, kako je upisano, „na ove hridi Brača te svojim djelovanjem isklesale Bogu, Redu, Bolu i hrvatskom narodu trajan spomenik vjerske i kulturne baštine u zahvalu Bogu i Gospi od Milosti“. Podsjetio je da je rado s franjevcima iz Sumartina znao dolaziti u Bol u posjet samostanu, gdje su se franjevci i dominikanci družili, zajednički molili i pjevali.

U homiliji vjernicima je na razmišljanje ponudio misao sv. Ivana Marie Vianneyja, župnika arškoga, „Divne li čovjekove dužnosti da moli i voli“, a čiji spomendan Crkva slavi početkom kolovoza. Ustvrdio je kako se ta misao može povezati s temeljnim pitanjima o tome zašto biti kršćanin, zašto biti sol zemlje i svjetlo svijeta, zašto pružiti primjer ljudskoga i kršćanskoga života. „Koliko smo sposobni u svakodnevnom životu živjeti tu svečevu misao? Koliko smo sposobni moliti lijepo, prikladno, ljudski i sa srcem? Koliko smo spremni moliti i voljeti poput Dominika koji je to činio svakodnevno? Osim molitve Dominik je činio i dobra djela. To su ljudi osjetili i doživjeli, posebno u susretu s njime. Radovao se s ljudskim radostima, žalostio s ljudskim žalostima. Bio je čovjek dobrih djela“, istaknuo je, između ostalog, biskup Štambuk.

Poručio je kako su prema tome geslu „moli i voli“ arškoga župnika živjeli toliki sveci te kako nema drugoga puta prema svetosti. Potaknuo je mlade da u životu žive prema tome geslu. „Uzmite sv. Dominika za primjer. Nećete pogriješiti. Slijedite ga u životu. Molite i volite! Volite i molite“, poručio im je mons. Štambuk. Pred kraj misnoga slavlja biskup Štambuk zahvalio je dominikancima na njihovoj pomoći u životu i djelovanju Hvarske biskupije.

U samostanu Sv. Marije Milosne u Bolu žive i djeluju trojica dominikanaca: fr. Damir Šokić kao starješina i čuvar samostanskoga muzeja, fr. Mirko Jagnjić kao župnik i fr. Ivo Plenković kao pomoćnik u pastoralnom radu. Osim brige za drevni samostan i uređenje tamošnjega muzeja duhovno se brinu i za vjernike Bola i obližnje Murvice. Osim toga, bolški župnik pastoralno poslužuje i župu sv. Nikole biskupa u Gornjem Humcu. U prigodi 800. obljetnice njihova Reda, 2016. godine bolškim dominikancima uručeno je vrijedno priznanje Općine za doprinos kulturnomu i vjerskomu životu građana Bola.

Trogirski dominikanci proslavili svetkovinu utemeljitelja Reda

Svečano koncelebrirano misno slavlje u crkvi Sv. Dominika i nacionalnom svetištu bl. Augustina Kažotića predvodio je fr. Matija Matošević, a propovijedao je predstojnik franjevačkog samostana Uznesenja BDM na Čiovu fra Franjo Zelenika.

Trogir, 8.8.2018. (IKA) - Svetkovina sv. Dominika svečano je 8. kolovoza proslavljena u crkvi Sv. Dominika i nacionalnom svetištu bl. Augustina Kažotića u Trogiru. Slavlje je započelo ispred crkve dočekom braće franjevaca. Prema običaju franjevci predvode euharistijsko slavlje kod dominikanaca za blagdan sv. Dominika, a dominikanci kod franjevaca za blagdan sv. Franje. Izmijenili su riječi dobrodošlice i otpjevali antifonu dočeka braće: „Serafski otac Franjo i apostolski otac Dominik, oni nas poučite zakon tvoj Gospodine!“ te se zajedno uputili prema oltaru.

Na početku koncelebriranoga misnog slavlja koje je predvodio fra Matija Matošević, župnik župe sv. Jakova na Čiovu, okupljene vjernike i svećenike Trogirskoga dekanata, uz dekana don Vinka Sanadera, pozdravio je starješina dominikanskoga samostana na trogirskoj rivi fr. Petar Galić, OP.

Predstojnik franjevačkog samostana Uznesenja Blažene Djevice Marije na Čiovu fra Franjo Zelenika u propovijedi se osvrnuo na život svetog Dominika naglasivši kako je živio svetim životom i brzo proglašen svecem. Kazao je kako je duga tradicija u kojoj na blagdan sv. Dominika franjevci predvode slavlje kod dominikanaca i obrnuto kad je blagdan sv. Franje. -Ta dva sveca veže ista gorljiva ljubav prema Kristu koju su svjedočili u krajnjem siromaštvu. Lijepo bi bilo kada bismo mi svi poput svetog Dominika živjeli i radili, slušali riječ Božju, po njoj živjeli, po njoj išli prema Nebu, kazao je fra Zelenika.

Proslavu blagdana pjesmom je animirao Zbor bl. Augustina Kažotića koji djeluje pri samostanu, a starješina fr. Petar Galić zahvalio je braći franjevcima i ostalim svećenicima, članovima zbora te svim vjernicima zaslužnim da se svetkovina sv. Dominika u Trogiru dostojno proslavi, objavljeno je na mrežnoj stranici dominikanci.hr.

Riječki dominikanci proslavili svetkovinu sv. Dominika

U samostanskoj crkvi Sv. Jeronima u Rijeci 8. kolovoza svečano je proslavljena svetkovina sv. oca Dominika, utemeljitelja Reda propovjednika.

Rijeka, 8.8.2018. (IKA) - U samostanskoj crkvi Sv. Jeronima u Rijeci 8. kolovoza svečano je proslavljena svetkovina sv. oca Dominika, utemeljitelja Reda propovjednika. Slijedeći uobičajenu prijateljsku praksu, euharistijsko slavlje predvodio je gvardijan i čuvar svetišta s Trsata fra Bernard Barbarić. Prije početka misnoga slavlja u ime samostanske zajednice sve okupljene pozdravio je dr. fr. Zvonko Džankić.

Uz uvodne biografske podatke o sv. Dominiku, propovjednik je istaknuo kako je riječ o vrsnom čovjeku koji je unatoč brojnim ponuđenim mogućnostima slijedio Božji trag. Posebno je istaknuo njegovu učenost i to ne radi vlastite promidžbe nego radi sadržajnijeg naviještanja Radosne vijesti. Podsjetio je na Dominikovu karitativnu dimenziju života i bezuvjetnu predanost za spasenje duša, izvijestili su dominikanci na svojoj mrežnoj stranici dominikanci.hr.

Susret svećenika, redovnica i redovnika iz Malog Lošinja
Svečano koncelebrirano misno slavlje, na kojem se molilo za duhovna zvanja i pred Gospodinom zahvalilo za desetero osoba iz malološinske župe koje su odgovorile Bogu na njegov poziv, predvodio je gvardijan samostana na Košljunu fra Diego Deklič.

Mali Lošinj, 8.8.2018. (IKA) - Susret svećenika, redovnika i redovnica rođenih u Malom Lošinja održan je na svetkovinu sv. Dominika, u srijedu 8. kolovoza, u malološinskoj župnoj crkvi Rođenja Marijina. Svečano koncelebrirano misno slavlje, na kojem se molilo za duhovna zvanja i pred Gospodinom zahvalilo za deset osoba iz župe koje su odgovorile Bogu na njegov poziv u svećeništvu ili redovništvu, predvodio je gvardijan franjevačkog samostana na Košljunu fra Diego Deklič. Govoreći o važnosti duhovnih zvanja kojima je i obilježena ova pastoralna godina na području Krčke biskupije, fra Diego u propovijedi je poručio kako su posvećene osobe kao osobe vjere pozvane osloniti se na sigurnost koju pruža jedino Bog: „Odgovor na pitanje 'zašto mi' ne nalazi se u našim zaslugama, nego u čistom daru Božje milosti i ljubavi. Posvećena osoba je majka: ne majka dvoje troje, petoro djece, nego majka bezbrojne djece koja su joj povjerena da ih svojom ljubavlju nosi i rodi za vječni život, za spasenje, za Boga. Posvećena osoba je osoba molitve: ona stalno dolazi pred svog Gospodina da zaziva njegov blagoslov za svijet. Posvećena osoba je osoba ustrajnosti. Ne obeshrabruje se pred trenutačnim neuspjesima, ne odustaje zbog nerazumijevanja, ne udaljuje se od Gospodina zbog toga što nije sve po njezinoj volji. Posvećena osoba je osoba poniznosti: zna da pred Bogom nema nikakvih zasluga", poručio je u propovijedi fra Diego. Na susretu su sudjelovali svećenici koji su zaređeni, redovnice koje su svoje zavjete dale posljednjih petnaest godina, odnosno svećenički i redovnički kandidati i to fra Diego Deklič, Luka Paljević, Ivan Debelić, Denis Žuškin, Anton Budinić, bogoslov Saša Malović, s. Ida Malnar, s. Ana Kamalić, Nada Delač te Anamarija Celinić. Tijekom misnog slavlja sudionici susreta u molitvi su se prisjetili Lošinjana koji nisu nazočili događaju mons. Marija Kozulića svećenika u Trstu i s. Biance Haglich koja živi u Americi.

Svetkovina sv. Dominika u šibenskom dominikanskom samostanu

Šibenski biskup Tomislav Rogić na svetkovinu sv. Dominika, 8. kolovoza, predvodio je misno slavlje u šibenskom ženskom dominikanskom samostanu Gospe od Ružarija.

Šibenik, 8.8.2018. (IKA) - Šibenski biskup Tomislav Rogić je na svetkovinu sv. Dominika, u srijedu 8. kolovoza, predvodio je misno slavlje u šibenskom ženskom dominikanskom samostanu Gospe od Ružarija. U koncelebraciji bili su umirovljeni biskup Ante Ivas i desetak svećenika. Uz dominikanke na slavlju su bila djeca i odgojiteljice Dječjeg vrtića blažena Hozana koji djeluje pri dominikanskom samostanu.

„Sveti Dominik i drugi sveci koji su osnivači redova, uvijek me fasciniraju, koliko su bili jaki duhom, koliko su bili Božji, da i nakon 800 godina, njihovi duhovni sinovi i kćeri, upravo po njihovim stopama – stopama svojih osnivača – mogu djelovati, ostvarivati svoju karizmu u današnjem svijetu. Rekao bih, toliko su bili otvoreni Duhu Božjem, blizu Bogu, da su njegovu milost, milosrđe, ljubav i istinu odražavali, oslikavali, prenosili, posredovali drugima. Ideal je da se to nastavlja po njihovim sljedbenicima. A za svetog Dominika pišu da je njegova najveća želja bila naviještati ljubav i istinu, Božju Riječ koja je postala tijelo. Zapravo

Boga uprisutniti, utjelovljivati, ako se to tako smije reći. Jer, ne činimo to mi, to Gospodin čini po onima koji mu se odazovu, predaju, prepuste", kazao je biskup Rogić u homiliji.

Naglasio je kako je vjernicima, poput sv. Dominika, ustrajno svjedočiti da se može živjeti drukčije nego što svijet živi. Da se može imati drukčije ciljeve, želje, radosti i zanose od onih kakvima je svijet sklon. Da bi to uspjeli evo nam Isusove oporuke i obećanja: Čuvajte ljubav kakvu sam vam pokazao – do žrtve križa – to je Isusova zapovijed, rekao je biskup.

Redovnicama je poručio neka čuvaju poniznost pred Bogom u poslušnosti svome redu, svojim zadaćama i karizmi. Čuvajte blago svetog siromaštva, jednostavnosti koja životom prihvaća da nam je sve od Boga darovano i da Bogu pripadamo, da k njemu idemo i da druge k Njemu želimo dovesti, potaknuo je redovnice biskup Rogić.

Potrebno je njegovati nutarnju čistoću u svom odnosu prema Bogu

Uoči blagdana sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritas, 9. kolovoza, požeški biskup Antun Škvorčević, kao i prijašnjih godina, pohodio je prognaničko naselje Kovačevac i s njegovim stanovnicima slavio misu.

Kovačevac, 9.8.2018. (IKA) - Uoči blagdana sv. Lovre, đakona i mučenika, zaštitnika Požeške biskupije i njezina Caritas, 9. kolovoza, požeški biskup Antun Škvorčević, kao i prijašnjih godina, pohodio je prognaničko naselje Kovačevac kod Nove Gradiške i ondje s njegovim stanovnicima slavio misu. Koncelebrirali su Branko Gelemanović, župnik novogradiške župe Bezgrešnog Začeca BDM i Ivan Rončević, biskupov tajnik.

U pozdravu je biskup podsjetio sudionike slavlja kako su krštenjem uključeni u stvarnost Isusove muke i smrti, svjedočanstvo Božje ljubavi za nas koja nam jamči da nismo sami na životnom putu, prepušteni vlastitim nemoćima i umiranjima. Sv. Lovro upoznao je tu Božju istinu o čovjeku te joj se pridružio svojim životom i mučeničkom smrću. Želimo u taj Isusov duhovni dinamizam s križa i Lovrin mučenički uključiti i naše muke, poteškoće, i umiranja, istaknuo je biskup. Spomenuvši kako danas slavimo blagdan sv. Terezije Benedikte od Križa, zaštitnice Europe, naglasio je da njezina muka, trpljenje i smrt imaju smisao u toj istoj Isusovoj muc i smrti.

U homiliji biskup je spomenuo kako Isus u evanđelju smatra najvažnijim pitanjem koje postavlja svojim učenicima: „Što govore ljudi, tko sam ja?" Razlog zbog kojeg je to pitanje životno presudno leži u činjenici da se Isus Krist, druga božanska osoba, tako približio nama ljudima da je postao jedan od nas, prihvativši naša trpljenja, muke, umiranja zato da ne bismo u njima skončali, nego bili pobjednici. Samo u njemu postoji mogućnost proći kroz vrata smrti i ući u puninu života, zaključio je biskup. Činjenicu da je Isus Krist ljubav koja pobjeđuje smrt razumljela je mlada i učena Edith Stein, Židovka po rođenju, otkrila je tko je ona u Isusu Kristu. Nema nekoga drugoga u kome bismo mogli otkriti dublju i važniju istinu o nama samima. Zato Isusu nije dovoljno saznati što se o njemu općenito pripovijeda, nego on od učenika u evanđelju traži njihov osobni odgovor. Učenici su imali svoja razmišljanja o životu i po nekakvoj svojoj logici očekivali da će s Isusom na ljudski način moći postati veliki ljudi. Međutim Isus im tumači da je on došao trpjeti, biti ubijen i uskrsnuti, na što će ga Petar odvrćati od toga, smatrajući to njegovim i svojim neuspjehom. No, Božji je uspjeh ući u naša umiranja svojom ljubavlju, preobraziti ih i pobijediti, kazao je biskup.

Osvrnuvši se na lik sv. Terezije Benedikte od Križa, biskup

je istaknuo kako se ona u svojim promišljanjima o sebi nije zaustavila samo na ljudskoj karijeri, na veličini u znanstvenom području, na profesorskom uspjehu, nego je otkrila da se istinska čovjekova veličina ostvaruje u Isusu Kristu, u njegovoj ljubavi koja je pobijedila smrt. Stoga s obzirom na njega nije činila tek nešto izvanjsko, nego mu je nastojala biti posvema vjerna svojim srcem. Biskup je upozorio na govor proroka Jeremija o savezu s Bogom koji se ne ostvaruje izvanjskim poštovanjem zakona, nego kroz savez upisan u vjernost čovjekova srca i duše. Stoga je silno važno kamo je usmjerena naša nutrina, kamo smo krenuli svojim srcem i savješću. Jesam li iznutra sav povjeren Bogu, povezan s njime, u savezu s njime, upitao je biskup. Podsjećajući da smo krštenjem uspostavljeni u duboko zajedništvo, savez s Isusom Kristom, biskup je ustvrdio kako je potrebno svaki dan provjeravati jesam li srcem daleko od njega, je li u njemu prisutno sve ono mračno i ružno što se na različite načine zbiva u današnjem svijetu te mediji to unose i u našu nutrinu. Potrebno je njegovati nutarnju čistoću u svom odnosu prema Bogu, prema Isusu Kristu. Tim putem postajemo njegovi ne samo izvanjski po krštenju, nego po životu u svom srcu. Tako su vjerovali i živjeli sv. Terezija Bendikta od Križa i sv. Lovro, te su nam primjer i izazov da i sami tako postupamo. Onaj koji je sebe u najdubljim dimenzijama svoga života položio u Božje ruke, povjerio sebe ljubavi Isusa Krista jačoj od smrti, taj ide prema vječnosti i smislu postojanja, zaključio je biskup. Na svršetku misnog slavlja biskup je čestitao nazočnima blagdan sv. Lovre, kazavši kako su misom na najbolji način ušli u proslavu nebeskog zaštitnika biskupije. Istaknuo je kako je dragocjeno to što svaki pojedinac od njih čini nastojeći svoja trpljenja, radosti, nade, žalosti i tjeskobe povjeravati Bogu, ugrađivati ih u ono dobro koje je Bog u Isusu Kristu ostvario za nas. Potaknuo ih je da budu hrabri na svojim životnim putovima, te ostanu uvijek svjetli i ispunjeni Božjom blizinom. Zahvalio je domaćem župniku Gelemanoviću za sve dobro koje nastoji činiti služeći u prognaničkom naselju, a župniku iz Rešetara Josipu Bogoviću što je bio na raspolaganju za sakrament ispovjedi, kao i skupini iz župnog zbora koja je svojim pjevanjem pridonijela ljepoti slavlja. Nakon mise, nazočnim prognanicima uručen je novčani dar Požeške biskupije.

Molitveno bdjenje uoči svetkovine sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije

U predvečerje svetkovine sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa, 9. kolovoza održano molitveno bdjenje.

Požega, 9.8.2018. (IKA) - U predvečerje svetkovine sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa, 9. kolovoza svečanom službom večernjih hvala u svečevoj crkvi u Požegi započelo je molitveno bdjenje. Službu večernjih hvala predvodio je požeški biskup Antun Škvorčević, a sudjelovali su kanonici, svećenici iz središnjih biskupijskih ustanova i gradskih župa, redovnice, bogoslovi, aspiranti za svećeništvo, mladi, članovi molitvenih zajednica te drugi vjernici. Osvrnuvši se na naviješteni ulomak, biskup je u homiliji ustvrdio da ono najveće i najdragocjenije što je Isus Krist ostvario među ljudima jest činjenica da je „on naše patnje usvojio kao svoje i u njih utisnuo moć svoje ljubavi, koja pobjeđuje patnju i smrt te daje smisao našem životu“, a to je potkrijepio i primjerom sv. Lovre. Bdjenje je nastavljeno klanjanjem pred Presvetim Oltarskim Sakramentom, koje je predvodio Krunoslav Siroglavić čime je stvoreno posebno duhovno ozračje u predvečerje svetkovine sv. Lovre.

Proslava sv. Lovre u Zmijavcima

U župi Svih svetih u Zmijavcima 10. kolovoza svečano je proslavljen blagdan sv. Lovre, suzaštitnika župe i zaštitnika općine. Zahvaljujući zalaganju Općine Zmijavci i Splitsko-dalmatinske županije ove je godine uoči blagdana uređen ispred crkve Svih svetih trg te postavljen brončani kip sv. Lovre.

Zmijavci, 10.8.2018. (IKA) - U župi Svih svetih u Zmijavcima i ove je godine 10. kolovoza svečano proslavljen blagdan sv. Lovre, suzaštitnika župe i zaštitnika općine Zmijavci. Središnje slavlje počelo je himnom svecu zaštitniku koju je izveo veliki župni zbor pod vodstvom s. Jasne Kasalo. Načelnik Općine Zmijavci Miroslav Karoglan objasnio je zašto je prije dvadeset godina sv. Lovro izabran za zaštitnika Zmijavaca. Zahvaljujući zalaganju Općine Zmijavci i Splitsko-dalmatinske županije ove je godine uoči blagdana uređen ispred crkve Svih svetih trg te postavljen brončani kip sv. Lovre. Akademski kipar Tomislav Kršnjavi, autor kipa sv. Lovre, objasnio je simboliku kipa, koji bi „svojim sadržajem vjernike trebao upućivati na naše istinsko blago – srce, koje treba usmjeravati prema Nebu“.

Usljedila je procesija, koju je pjevanjem pjesama i litanija animirao imotski gvardijan fra Kristian Stipanović. U ophodu su vjernici došli do kipa sv. Lovre na trgu, nakon čega je provincijal Franjevačke provincije Presvetog Otkupitelja fra Joško Kodžoman blagoslovio kip i trg. Rezanjem vrpce trg su otvorili načelnik Općine Karoglan i splitsko-dalmatinski župan Blaženko Boban.

Usljedilo je misno slavlje koje je u crkvi Svih svetih predvodio provincijal Kodžoman, uz koncelebraciju gvardijana, mjesnog župnika fra Frane Lace te još 13 svećenika.

Ističući da su žitelji mjesta izabrali velikog sveca za svoga zaštitnika, u propovijedi je fra Joško istaknuo da sv. Lovro najprije upućuje na važnost ispravnog upravljanja dobrima Crkve i društva. Svakome je od nas Bog povjerio odgovornost za određena dobra, osobito onima koji obnašaju odgovorne službe u društvu. Đakon Lovro potiče nas na odgovornost i na djelatnu ljubav prema bližnjima, posebno siromasima, rekao je provincijal.

No, premda je Lovro mučenik iz 3. stoljeća, za vjernike današnjice vrlo je aktualno njegovo svjedočenje životom za Krista. Naime, njegova mučenička smrt bila je sjeme za rast Crkve, zajednice Kristovih vjernika. Kršćani danas trebaju svojim dosljednim vjerničkim životom pridonositi izgradnji Crkve i društva u kojem žive, spremni na žrtvu, na odricanje od samih sebe, od sebičnih i uskih interesa koji, nažalost, uzrokuju devastaciju osobne, obiteljske i društvene egzistencije. Stoga je pravi razlog za slavlje blagdana naših zaštitnika ne sjećanje na davnu prošlost, nego sadašnji vjernički život po njihovu uzoru i zagovoru, rekao je provincijal.

Poslije mise ispred crkve održan je recital o mučeništvu sv. Lovre.

Za slavlje su se vjernici Zmijavaca pripremali trodnevnicom koja je počela u utorak 7. kolovoza molitvom krunice i misom koju je u crkvi Svih svetih predvodio župni vikar Imotskog fra Lazar Perica. U srijedu je misu predvodio samostanski i župni vikar Imotskog fra Zoran Kutleša, a u četvrtak, na uočnicu blagdana, misu kod spomen križa na Gradini predvodio je fra Kristian Stipanović.

Požega: Svečano proslavljena svetkovina sv. Lovre

Središnje misno slavlje na svetkovinu zaštitnika Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa predvodio je skopski biskup Kiro Stojanov u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem i brojnim svećenicima.

Požega, 10.8.2018. (IKA) - Na svetkovinu sv. Lovre, zaštitnika Požeške biskupije i biskupijskog Caritasa, na otvorenom prostoru ispred Biskupskog doma u Požegi u neposrednoj blizine svećeve crkve, središnje biskupijsko misno slavlje predvodio je 10. kolovoza skopski biskup Kiro Stojanov u zajedništvu s mjesnim biskupom Antunom Škvorčevićem, članovima Stolnog kaptola, više od četrdesetorice svećenika iz središnjih biskupijskih ustanova i župa grada Požege i okolice te arhiđakona i dekana.

Na početku slavlja biskup Škvorčević pozdravio je okupljene vjernike i čestitao im svetkovinu zaštitnika Požeške biskupije.

Pročitavši ulomak iz Apostolskog brevea „Christianae virtutis – Kršćanske kreposti“, kojim je papa Ivan Pavao II. prije dvadeset godina potvrdio sv. Lovru, đakona i mučenika, za zaštitnika Požeške biskupije, biskup je podsjetio nazočne da su se vjerni ovoj odredbi svetog Utemeljitelja danas po dvadeseti put okupili proslaviti dan njegova mučeništva te njegovoj zaštiti povjeriti zajedništvo svoje mjesne Crkve i poslati koje im je povjereno. Izrazio je radost što ovo slavlje predvodi skopski biskup, pastir vjernika rimskog i bizantskog obreda, male ali žive i vjerne zajednice iz koje je potekla i sv. Majka Terezija, te svjedoči zajedništvo opće Isusove Crkve.

Primjer sv. Lovre u služenju siromasima bio poticaj da ga izaberemo za zaštitnika i biskupijskog Caritasa, podsjetio je požeški biskup, posebno pozdravivši sve djelatnike i volontere Caritasa na čelu s ravnateljem Ivanom Popićem, djelatnike i korisnike Caritasove kuhinje, primatelje stipendija Požeške biskupije, te sve one koji kršćanskom osjetljivošću na različite načine pomažu ljudima u nevolji. Dobrodošlicu na slavlje biskup je izrekao i svim okupljenim vjernicima i gradonačelniku Darku Puljašiću.

U homiliji biskup Stojanov podsjetio je sudionike slavlja da se nalaze u drevnom svetištu sv. Lovre koje je stoljećima opstojalo i svjedočilo vjernost Bogu i čovjeku, i onda kada su u Požegi bili mnogi minareti, i kada su ratovi i druge nevolje pustošile te prostore, sve do najnovijih događaja u povijesti Hrvatske. Naglasio je da je svetište sv. Lovre u Požegi, uz katedralu u Trogiru, najpoznatiji biser umjetnosti u Hrvatskoj podignut u čast jednom od najčaćunijih svetaca Katoličke Crkve.

Biskup Stojanov tumačio je ulomak iz prvog čitanja iz Druge knjige o Makabejcima, koji govori o mučeništvu sedmorice braće i njihove majke. Ustvrdio je da ta najmlađa knjiga Starog zavjeta naj snažnije od svih drugih knjiga svjedoči da je najveća vrednota ljudskog života sačuvati vjeru otaca u Boga i ljubav prema svom narodu i uz cijenu žrtve vlastitog života, kao u teškim vremenima progona. Naglasio je da, kao što je vjera u Boga bila identitet izabranog naroda u Starom zavjetu, tako je vjera identitet i svakog kršćanskog naroda, te da se zatiranjem vjere gubi i narodni identitet. To su dobro znali prošli i sadašnji tirani i moćnici, i zato su tijekom povijesti nastojali uništavati pojedine ljude i cijele narode tako što su u njima zatirali svaki trag vjere, kako svjedoče i povijest hrvatskog i povijest makedonskog naroda, ustvrdio je biskup Stojanov. Poručio je nazočnima da u situacijama kad se njihova vjera dovodi u pitanje stave pred oči veličinu vjere jake žene Majke Makabejke koja poput Marije pod križem žrtvuje i prikazuje Bogu svoje sinove, hrabreći ih na ustrajnost u vjeri. Po njezinu primjeru skopski biskup naglasio je da su roditelji

dužni svoju djecu odgojiti u vjeri, te da kao vjernici imaju odgovornost za vjeru svoje kršćanske braće i sestara: „Mi koji živimo u dijaspori gledamo u Crkvu u Hrvata kao u svoju majku. Vi ste nam poticaj, uzor, podrška. Stoga nas čudi, zbunjuje i plaši kada susrećemo teške krize vjerskih vrednota u hrvatskom društvu, kao što nas raduje, obogaćuje i ohrabruje svaki ovakav susret sa živom Crkvom, kao što je i vaša Požeška biskupija“, poručio je nazočnima. Naglašavajući da su vjera u Boga, koji je čovjekov put, istina i život, te ljubav prema Bogu i bližnjemu najvažniji smisao života i istinsko blago, biskup Stojanov pozvao je vjernike da po primjeru sv. Lovre vjeru pomno čuvaju u svom srcu i revno je svjedoče u svom životu.

Sv. Lovro oduševio se za Krista, primio je milost vjere i bio ubrojen među đakone Rimske Crkve. Njemu Bog nije bio tek na prvom mjestu, nego mu je bio sve. Iz takvog opredjeljenja za Boga, on se nije bojao postati pšenično zrno o kojem Isus govori u evanđelju, koje položeno u zemlju mora istrnuti kako bi izraslo u plodni klas. Lovro je bio pečen na vatri kao svježi kruh, a to je mogao biti jer je prethodno poput pšeničnog zrna umro sebi da mogne živjeti za Boga i bližnje, napose za siromahe. Završavajući homiliju, biskup Stojanov pozvao je nazočne majke i sve druge da u svjedočenju za vjeru budu hrabre poput Majke Makabejke, a u vjernosti crkvenim poglavarima - papi, biskupu i svećenicima - i u služenju potrebnima budu odani i revni poput sv. Lovre. Svima im je poželio da ih prisutnost relikvija bl. Alojzija Stepinca u crkvi Sv. Lovre trajno potiče da budu jaki svjedočki znak istine Crkvi i društvu u Hrvatskoj i onima u dijaspori.

Na svršetku misnog slavlja biskup Škvorčević zahvalio je skopskom biskupu za žrtvu putovanja koju je podnio dolazeći u Požegu te za snažno tumačenje Božje Riječi i za poticaje upućene vjernicima. Spomenuo je da svećenici Požeške biskupije u dogledno vrijeme namjeravaju hodočastiti u Skopje i na druga mjesta u Makedoniji gdje je kršćanstvo ostavilo duboke tragove, te pohoditi biskupa Stojanova i vjernike njegove biskupije, na taj način posvjedočiti zajedništvo vjere, nade i ljubavi u istoj Isusovoj Crkvi, i ohrabriti ih u njihovu poslanju. Zahvalio je svima koji su pridonijeli ljepoti misnog slavlja: pjevačima, bogoslovima, ministrantima i svima drugima koji su svojom raspoloženom dušom, molitvom i pjesmom stvorili ozračje Božje blizine.

Program na svetkovinu zaštitnika Caritasa Požeške biskupije

Nakon središnje mise na svetkovinu sv. Lovre održan je u Dvorani svete Terezije Avilske program za Caritasove volontere i korisnike Caritasovih usluga.

Požega, 10.8.2018. (IKA) - Nakon svečane blagdanske mise u Dvorani svete Terezije Avilske održan je prigodni program za Caritasove volontere i korisnike Caritasovih usluga. Biskupe, svećenike i sve nazočne na početku je pozdravio Ivan Popić, ravnatelj Caritasa Požeške biskupije. Zahvalio je biskupu Škvorčeviću na poticajima, ohrabrenjima, podršci i osobitoj zauzetosti za djelovanje Caritasa Požeške biskupije. Zahvalio je svojim najbližim suradnicima, brojnim donatorima, marnim volonterima, te svima koji su na bilo koji način kroz proteklo vrijeme svojim trudom, zalaganjem i radom pomogli da djelatna ljubav dođe do onih kojima je najpotrebnija.

I biskup je čestitao svetkovinu djelatnicima i volonterima Caritasa te im rekao da su oni svjedočanstvo one Božje ljubavi koja je u Isusu Kristu išla na križ do kraja, do u smrt da bi pobijedio život i čovjekovo dostojanstvo. Izrazio je

radost što se po Caritasovim volonterima ljubav u Požeškoj biskupiji nije umorila, nego živi svakodnevno u njihovim karitativnim aktivnostima. Zahvalio im je za to svjedočanstvo i potaknuo ih da još zauzetije surađuju s novim ravnateljem Ivanom Popićem. Stipendijantima je poručio kako je njemu osobno i biskupiji stalo do toga da uz materijalni dar koji primaju kroz stipendiju, oni kao mladi ljudi rastu u sustavu kršćanskih vrijednosti za koje su se opredijelili, i da onda jednoga dana te vrijednosti unose u hrvatsko društvo. Najboljim maturantima katoličkih gimnazija u Požegi i Virovitici Aniti Rotim i Filipu Gregurecu biskup je uručio novčanu nagradu te je po običaju otvorio natječaj za stipendije Zaklade u školskoj godini 2018./2019.

Potom je Petar Petrović, nekoć učenik Katoličke gimnazije u Požegi a sada student koji prima stipendiju Požeške biskupije, odrecitirao pjesmu Silvija Strahimira Kranjčevića „Eli, Eli, lama azavtani“. Studentica Marijana Kaurin iz Okučana i učiteljica Ana Srebrović iz Biškupaca, nekoć i same stipendijantice Biskupijske zaklade, u ime svih stipendijanata zahvalile su biskupu za pruženu materijalnu pomoć njima i njihovim obiteljima, te posvjedočile koliko im je ona značila u vrijeme njihova školovanja. Ivica Rajkovača, tajnik Biskupijskog Caritasa u kratkim crtama prikazao je najznačajnije karitativne projekte ostvarene minule pastoralne godine, a Antonija Razbušek, volonterka Caritasa požeške župe Sv. Leopolda Mandića govorila je o aktivnostima njihova župnog Caritasa.

Nazočne je kroz program vodio Miroslav Paulić, profesor hrvatskog jezika i književnosti u Katoličkoj gimnaziji s pravom javnosti u Požegi, a program su pjevanjem obogatila djeca iz Vrčića sv. Leopolda Mandića, dok su stipendistice Ivana Miličić i Petra Skokan na violini i flauti odsvirale skladbu „Krist na žalu“.

Program je završio domjenkom svih volontera u Maloj dvorani sv. Terezije, za koji se pobrinulo nekoliko donatora.

Održana Svehrvatska jezično-pjesnička smotra „Croatia rediviva ča-kaj-što“

Na smotri je kao pjesnik nastupio i generalni vikar mons. Stanko Jerčić, a u glazbenom programu smotre koju je godine 1991. utemeljio dr. Drago Štambuk, selački župnik Andro Ursić. Smotri je nazočio umirovljeni biskup Štambuk.

Selca, 10.8.2018. (IKA) – Svehrvatska jezično-pjesnička smotra „Croatia rediviva ča-kaj-što“ koju je godine 1991. utemeljio dr. Drago Štambuk, održana je 28. put u Selcima na Braču, u petak 10. kolovoza, na popularnoj Pijaci, kako je zovu, „za oltarom hrvatskoga pjesništva“. Ovogodišnji jezično-pjesnički skup bio je u znaku 75. obljetnice paljenja Selaca od talijanske okupacijske vojske, 9. kolovoza 1943. godine. Smotra je održana pod pokroviteljstvom predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednika Hrvatskoga sabora Gordana Jandrokovića. Na kraju pjesničkoga maratona s nastupom devetnaest pjesnika na tri jezična idioma ča – kaj – što, povjerenstvo je odlučilo da se pjesnika Zvonimira Sutlovića ovjenča maslinovim vijencem te je tako postao 28. „poeta oliveatus“. Njegovo će se ime s izabranim stihovima naći na mramornoj ploči Zida od poezije na tamošnjemu središnjem Trgu Stjepana Radića. Pjesnik Sutlović nastupio je s pjesmom „Čekanje na mulu“, objavljenoj 2017. godine u njegovoj zbirci poezije „O ljubavi i vrimentu“ u nakladi Matice hrvatske. Ovogodišnji ovjenčanik rođen je 1953. godine u Velom Ižu (otok Iž, zadarski arhipelag).

Pozdravljajući sudionike jezično-pjesničke smotre, njezin utemeljitelj dr. Štambuk naglasio je da ovogodišnja smotra

obilježava 75. obljetnicu talijanskoga paljenja Selaca i 130/135. obljetnicu utemeljenja Hrvatskoga sastanka. „Upravo stoga što obilježavamo 75. godišnjicu talijanskoga paljenja rodnih nam Selaca koje za naše malo veliko mjesto, naš kameni gradić, našu životnu ljubav i opsesiju, predstavlja istinsku kataklizmu i katastrofu koju je nemoguće riječima opisati, već samo u tišini i molitvi predstaviti kao zaziv zle, ali i više sudbine; meditacijom, poetskom riječju dozvati i ocrtati svojim intuitivnim bićem, pounutriti njen sraz i dosege, štetu i posljedice, te paradoksalno i sve dobro koje zazva u dušama ljudi i njihovim djelima. Naš Pachakuti dogodio se 9. kolovoza 1943., otprilike mjesec dana prije pada fašističke Italije, kada su talijanski crkonošuljaši u jurišnom, osvetničkom pohodu zapalili uz Selca još pet bračkih mjesta i ostavili za sobom pakleni trag pepela i ruševina“, podsjetio je pjesnik i liječnik dr. Štambuk.

U osvrtu na taj događaj voditelj smotre ukazao je na značajnu ulogu tadašnjega načelnika Selaca Ivana Štambuka i župnika Luke Trebotića koji su se tada, kako je rekao, samoprijegorno žrtvovali. „S tadašnjih 3000 Selca spadose na današnjih 500-tinjak stanovnika; djelomice obnovljena, pod velikim udarničkim i zanosnim vodstvom ratnoga načelnika i brojnih radišnih mještana, još uvijek zbiru mnoge spaljene palače i domove. Što je sa žrtvovanjem naših preda i otaca danas? Kako ih se sjećamo, jesmo li im zahvalni – što učinismo u njihovo ime, ispunismo li njihov zavjet i zalog? Što bi kazali da su ovdje s nama, bi li bili zadovoljni s učinjenim, nezadovoljni neučinjenim i razočarani demografskim praznjenjem našega kamenoga gnijezda“, zapitao je dr. Štambuk.

„Želim da nas ova visoka i tužna obljetnica potakne da učinimo sve što propustismo, i više od propuštenoga; da ruševine vratimo životu, a Selca demografskoj obnovi. Italija i Europska unija nisu posljednji čimbenici u ovom nagnuću i budući je Hrvatska članica EU-a imamo itekako validne razloge stvoriti projekte obnove i iskoristiti europska dostupna sredstva. No, proces taj treba početi odozdo, odavde“, istaknuo je Selčanin Štambuk. Uputivši na važnost jačanja ljubavi prema vlastitoj domovini i bližnjima poručio je: „Nek sistole zanosa ne smijenjuju dijastole umora i malodušja; primajmo kardiotonik ljubavi iz uzajamne povezanosti i istinskoga zajedništva koje nas sinergijski hrabri i potiče na velika djela, nesebično davanje svojoj veličanstvenoj, jedinjoj Domovini i svijetu koji je grli. Izdržati u birokratski premreženoj Hrvatskoj može se samo iz obilja ljubavi i s velikom ustrajnošću – ništa ovdje ne dolazi lako i za sve treba voditi bitku, pa i za najmanji pomak i najsitniju vrednotu. Ustrajnu predanost prizivam sebi i vama, svima nazočnima i cijeloj našoj Domovini“.

Selački načelnik Ivan Marijančević zahvalio je svima u organizaciji kulturnoga događaja koji se, kako je rekao, „razvija i postaje jedna od najznačajnijih književnih manifestacija u Hrvatskoj“. Osvrnuvši se na jubilej 75. obljetnice paljenja Selaca i okolnih bračkih mjesta, podsjetio je da se Selca od tada nikada nisu u cijelosti oporavila, a rane koje su ostale za agresorom, poručio je, „bolno podsjećaju na taj nemili događaj“. „Naša Croatia rediviva, rođena u krvavom Uskršu 1990. godine, kada je cijela zemlja bila zavijena u crno i borila se s premoćnim agresorom za svoj suverenitet, glasno je progovorila i zagovarala jedinstvo svih Hrvata kroz tri jezična idioma. Godinama poslije njezin ponosni glas postao je i njezin krik koji često puta ne čujemo. Oglušujemo se na poziv za ujedinjenjem, na poziv za formiranjem zlatne formule hrvatskoga jezika. Možda se sramimo sebe i svoga identiteta? Ništa to nije čudno. Godinama nas uvjeravaju da

smo mali i beznačajni, na karti Europe jedva vidljivi, na svjetskoj nevidljivi. Sramimo se svoga identiteta, svoga bogatog kulturnog nasljeđa, ispričavamo se kome stignemo samo da ugodimo velikima. Što imamo od svega toga danas? Napaćenu, izmučenu, raseljenu i razjedinjenu domovinu, gotovo slomljena duha. I onda se dogodi najvažnija sporedna stvar na svijetu – Svjetsko nogometno prvenstvo gdje su naši heroji ostvarili neviđeni uspjeh i probudili nacionalni uspjeh, kako onaj u domovini, tako i onaj raseljeni diljem svijeta. Hrvatski ponos je iznad svega. Zastave su na kopljiva, ponosno se viore ispod plavoga neba. Shvaćamo da je bogatstvo naroda u različitostima. 'Croatia rediviva' u prijevodu znači 'Oživjela Hrvatska'. Nastavimo hraniti nacionalni ponos i svoje domoljublje", poručio je, između ostaloga, mladi selački načelnik.

U ime Društva hrvatskih književnika sudionike je pozdravila književnica i novinarka Božica Brkan, dok je u ime hrvatskoga P.E.N.-a pozdravnu riječ uputio predsjednik te nevladine Udruge Tomica Bajsić. Savjetnik predsjednice RH Kolinde Grabar-Kitarović i predsjednik Hrvatskoga helsinškog odbora Ivan Zvonimir Čičak poručio je kako je selački kameni trg najbolji svjedok svega onoga što se događalo u Selcima kroz stoljeća. „Croatia rediviva misao je koja poziva na oživljavanje Hrvatske i sve ono što ta poruka nosi. Hrvatska je doista oživjela. Hrvatska je ozdravljena nakon onoga što se događalo zadnjih mjesec dana, nakon širenja kvadratića i kockica u najzadnje selo. Hrvatska ima perspektivu. Sama ju je iznjedrila iz sebe. Ne moramo se bojati mrzoslilnika i onih koji šire zlovolju protiv Hrvatske. Narod im je odgovorio, i to ljubavlju, bez ikakve negativne konotacije. Svi pokušaji da nas se kompromira, kao i pokušaji kompromitacije predsjednice RH, dokaz su primitivnoga provincijalizma. Ne bojmo se. Hrvatska je uz nas", poručio je predsjednik Hrvatskoga helsinškog odbora kojemu je utemeljitelj smotre uručio japansku sovu, simbol mudrosti, kako bi, rekao je, bio „još mudriji na dobrobit hrvatskoga političkog puka".

Nastup pjesnika započeo je tradicionalno pjesmom „Maslina" bračkoga velikana i književnika Vladimira Nazora koju je prenio prvak drame Hrvatskoga narodnog kazališta Dragan Despot.

Književnica Brkan osvrnula se, zatim, na prošlogodišnjega ovjenčanika pjesnika Tomislava Domovića koji je posredovao publici nekoliko svojih pjesama. Na smotri su nastupili pjesnici: Silvija Buvinić, Vera Grgac, Danijela de Micheli Vitturi, Sanja Mošić, Marko Gregur, Stanko Krnjić, Vlasta Vrandečić Lebarić, Tomislav Čadež, akademik Luko Paljetak, mons. Stanko Jerčić zajedno s Anuškom Paljetak, Radovan Tadej, Božica Brkan, Ninoslav Žager, Drago Štambuk, Katarina Jakšić, Zvonimir Sutlović, Anja Šovagović – Despot, Tomica Bajsić i Vjekoslava Jurdana.

Pjesničkoj smotri nazočila je i Drinka Burić, osobna izaslanica ministrice kulture Nine Obuljen Koržinek, umirovljeni hvarski biskup Slobodan Štambuk i drugi uzvanici. U glazbenom programu s gitarom je nastupio selački župnik Andro Ursić, izvevši „Perinca" i „Gospu našeg Braća". Nastup su obogatila i djeca iz tamošnje osnovne škole.

Katuni: Predstavljen molitvenik „Babine i didove molitve"

Katuni, 10.8.2018. (IKA) - Župa Uznesenja Blažene Djevice Marije, Katuni-Kreševo, predstavila je vrijedan i izniman molitvenik „Babine i didove molitve". Pučki molitvenik za sve uzraste na zavičajnoj ikavici predstavljen je u župnoj crkvi Posrednice svih milosti u petak 10. kolovoza. Bake i djedovi oduvijek su bili vjerni čuvari i prenositelji jednostavnih, nerijetko lirskih i dirljivih, molitava. Sve te molitve u sebi nose iskonski osjećaj o važnosti da se preko molitve prenosi vjera, da se čuva kršćanski moral, jača duša svakog vjernika, povezuje kršćanska obitelj i izražava duh hrvatskoga narodnoga bića koji je duboko obilježen kršćanstvom.

Na ideju župnika don Mije Grozdanića da se te stare, izvorne molitve zabilježe, župljanin Ante Tavrić obilazio je starije mještane Katuna i prikupio molitve, zadržavajući pritom izvornost izričaja. Te privatne molitve vrijedne su pažnje s dva polazišta: jedno se odnosi na prenošenje vjere što su je, pored liturgijskih obreda u crkvi, sačuvali bake i djedovi. Drugo jednako vidljivo polazište odnosi se na čuvanje starih običaja. Ovaj molitvenik izvanredno je svjedočanstvo žive vjere, ali i kulturne tradicije povezane sa živom tradicijom. Želja priređivača bila je da vjernom puku, iz čijih domova su sakupljene molitve, dati u ruke ono što taj puk već stoljećima čuva u različitim jednostavnim, najčešće već pohabanim i dotrajalim molitvenicima i da se to molitveno blago uobliču u dolično izdanje kao svojevrsni privatni pučki molitvenik.

Molitvenik su, uz župnika don Miju Grozdanića, predstavili fra Bernardin Škunca koji je molitvenik uredio, Katunjanin prof. Joško Marušić koji je molitvenik likovno opremio i Ante Tavrić koji je prikupljao molitve. Uz njih, na izradi molitvenika radili su i Silvio Družić koji ga je grafički uredio te Renata Jukić koja ga je jezično dotjerala. Predstavljanje je pjesmom obilježio župni zbor.

Primopredaja službi u Središnjim ustanovama Požeške biskupije

U skladu s dekretima požeškog biskupa izvršena je 11. kolovoza primopredaja službi ekonoma Požeške biskupije, predstojnika Katehetskog ureda Požeške biskupije i ravnatelja Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi.

Požega, 11.8.2018. (IKA) - U skladu s dekretima požeškog biskupa Antuna Škvorčevića o svećeničkim premještajima tijekom ljeta 2018. godine izvršena je 11. kolovoza primopredaja službi ekonoma Požeške biskupije, predstojnika Katehetskog ureda Požeške biskupije i ravnatelja Doma pape Ivana Pavla II. u Požegi. U prostorima Biskupskog ordinarijata u Požegi, dosadašnji ekonom Dražen Akmačić predao je službu novoimenovanom ekonomu Robertu Mokrom, a dosadašnji predstojnik Katehetskog ureda Robert Mokri predao je službu novoimenovanom predstojniku Robertu Kupčaku, koji je ujedno preuzeo i službu voditelja Pastoralnog centra Požeške biskupije. Dosadašnji ravnatelj Doma pape Ivana Pavla II. Dražen Akmačić predao je službu novoimenovanom ravnatelju Ilici Žuljeviću u prostorima spomenute ustanove. Sve navedene primopredaje izvršene su u nazočnosti dijecezanskog biskupa koji je dosadašnjim nositeljima službi zahvalio za njihovo vjerno i požrtvovno služenje, a onima koji su primili nove službe zahvalio je za spremnost kojom su ih prihvatili te im zaželio Božji blagoslov i uspjeh u njihovu vršenju.

Svetkovina sv. Klare kod požeških klarisa

Požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je na blagdan sv. Klare Asiške, 11. kolovoza, samostan sv. Klare u Požegi i u samostanskoj crkvi predvodio misno slavlje te je podsjetio na čovjekovu otajstvenost, dubinu i neuhvatljivost njegove jedinstvene i neponovljive osobe.

Požega, 11.8.2018. (IKA) - Požeški biskup Antun Škvorčević pohodio je na blagdan sv. Klare Asiške, 11. kolovoza, samostan sv. Klare u Požegi i u samostanskoj crkvi predvodio misno slavlje. S njim su koncelebrirali prepošt požeškoga Stolnog kaptola sv. Petra i župnik požeške župe sv. Terezije Avilske Ivica Žuljević, župnik požeške župe Duha Svetoga i gvardijan franjevačkog samostana u Požegi fra Milan Krišto, župnik župe sv. Roka u Virovitici i gvardijan virovitičkog samostana fra Rozo Brkić te drugi svećenici.

Na početku misnog slavlja biskup Škvorčević je klarisama i svima nazočnima čestitao svetkovinu sv. Klare, a s. Klari Lisac izbor za novu poglavaricu te njezin imendan.

U homiliji biskup se osvrnuo na pitanje tko je čovjek i što je uopće život. Spomenuo je kako se uvijek iznova javljaju nove teorije o čovjeku, da se u posljednje vrijeme na ponešto nasilan način kod nas promiče poimanje da čovjek nije muško i žensko, otac i majka, nego neko neodređeno biće kojemu mi određujemo značenje te tako čovjek postaje ideološkom žrtvom. Podsjetio je na čovjekovu otajstvenost, dubinu i neuhvatljivost njegove jedinstvene i neponovljive osobe, ustvrdivši da je on biće duha, koje nije smišljeno nekim ljudskim strategijama i ideološkim interesima, nego Božjom strategijom ljubavi, te on nije određen za nešto malo prolaznoga života, nego za puninu i vječnost. Tko je čovjek najbolje je moguće iščitati s lica utjelovljenog Sina Božjega, Isusa Krista. Jedan od onih koji je u njemu prepoznao istinu svoga čovječstva bio je sv. Franjo Asiški. Odbacivši model čovjeka po zamisli trgovačkog i viteškog društva svoga vremena, radikalno se opredijelio za čovjeka po zamisli Božjoj, najtješnje sjedinjen s Isusom Kristom. U tom njegovu opredjeljenju slijedila ga je sv. Klara, rekao je mons. Škvorčević.

Biskup je na temelju prvog čitanja iz Knjige proroka Hošee govorio o bračnoj povezanosti između muža i žene kao slici Božjeg odnosa prema svome narodu, koji prema njemu može biti nevjeran, ali on ostaje uvijek vjerna strana. Podsjetio je na rastavu u braku i istaknuo da se međusobni problemi ne mogu riješiti bijegom i odlaskom u vlastitu osamu. Kazao je da čovjek u osami ostaje bez one odnosne točke zahvaljujući kojoj spoznaje kako on postoji kao jedinstvena i neponovljiva osoba, drukčija od svih drugih koje susreće. Franjin i Klarin bijeg od svjetovnog načina života nije bio odlazak u osamu, nego nasljedovanje Isusa Krista, puta na kojem su bili najdublje sjedinjeni s njime, ispunjeni njegovom ljubavlju s križa, pojasnio je.

Suvremeno društveno ozračje, kazao je biskup, usmjereno je prema materijalnom, na razinu imati, na kojoj se čovjek ne može u punini ostvariti, jer je njegova sreća i punina postojanja – kako je to jezgrovito izrazio Shakespeare u glasovitom Hamletovu stihu na razini biti, „biti ili ne biti“. Klara nije dopustila da ostane zarobljena na razini „imati“, nego je odabrala materijalno siromaštvo, da bi u potpunosti bila ovisna o Isusu Kristu, on u njoj i ona u njemu, te tako ostvarila najvišu razinu postojanja. To je put kojim su uz Franju i Klaru pošli brojni muževi i žene tijekom povijesti, među njima danas i naše klarise, rekao je. Biskup Škvorčević istaknuo je da se Isusov „vi u meni i ja u vama“ može ostvarivati u svakom pozivu i poslanju te je poželio nazočnima da odvažnije idu putem na kojem mogu iskusiti puninu ljudskog postojanja. Uputio je sv. Klari molitvu da

im pomogne shvatiti kako se njihova veličina krije u Isusu Kristu, i da se jedino u njemu može izrasti do punine i uroditi mnogim plodovima.

Požeški biskup na kraju je nazočnima poručio da se Elizabetin poklik Mariji koji su otpjevali „Blažena ti što povjerova“ može primijeniti i na sv. Klaru, kao i na sve druge koji iz vjere žive i iz Božje snage ostvaruju čovjeka na zemlji. Klarisama je poželio da nasljedujući sv. Klaru tako rastu u svom čovječstvu da Isus Krist u njima i one u njemu donesu ploda već ovdje na zemlji, a onda u punini u vječnosti.

Splitske klarise svečano proslavile blagdan sv. Klare

Središnje blagdansko misno slavlje u najstarijem redovničkom ženskom samostanu u Splitu predvodio je nadbiskup Marin Barišić.

Split, 11.8.2018. (IKA) - Blagdan sv. Klare, majke i utemeljiteljice sestara klarisa, svečano je proslavljen u subotu 11. kolovoza u samostanskoj crkvi redovnica klarisa u Splitu. Središnje euharistijsko slavlje predvodio je splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelecijaciji s nekoliko svećenika. Na početku slavlja nadbiskup je pozdravio svećenike, klarise i sve vjernike i štovatelje asiške svete i franjevačke duhovnosti, naglasivši kako je samostan klarisa veliko bogatstvo za Crkvu i grad Split kroz tolika stoljeća njegova postojanja. Preko klarisa, koje stoljećima svjedoče ljubav prema Bogu i čovjeku, želimo još bolje upoznati sv. Klaru, čiji nam zagovor i primjer mnogo znači.

Okupljenim vjernicima obratio se i samostanski kapelan fra Josip Lucić koji je u svoje, i u ime sestara klarisa, zahvalio nadbiskupu na njegovoj prisutnosti, propovjednicima koji su predvodili devetnicu i vjernicima koji su se u velikom broju radosni okupljali u čast sv. Klare. Posebnu zahvalu uputio je klarisama koje pjevanjem svaku proslavu čine još svečanijom i bogatijom. Podsjetio je na životni put sv. Klare naglasivši da je živjela u trajnoj Božjoj nazočnosti preobražavajući se u čisti Božji sjaj. „Nakon osam stoljeća ova mala Franjina biljka postala je velika plodna duhovna majka s bogatim potomstvom. Danas ima 22.000 sestara klarisa na svim kontinentima“, kazao je fra Josip.

U homiliji mons. Barišić govorio je o životu sv. Klare iz njezina odnosa s Bogom. U tamnom srednjem vijeku Klara je bila pravo svjetlo (Klara – Jasna) koje je obasjavalo druge i upućivalo na slavu i ljubav Božju. A slava i ljubav Božja očituju se na Kristovu licu. Nadbiskup je naglasio da „svaki čovjek može biti svjedok ljubavi i slave Božje, ali mora biti u zajedništvu s Gospodinom. Sv. Klara nije velika jer je gradila svoj život u askezi ili što je svojim naporom i trudom postigla nešto važno, nego jer je u kontemplaciji živjela potpuno predanje Božjoj milosrdnoj ljubavi. Mistika, askeza, siromaštvo i poslušnost nisu svrha sami sebi. Oni trebaju biti djelo ljubavi.“ Gospodin nam želi poručiti da svi možemo biti njegovi svjedoci, da u skladu sa svojim mogućnostima i darovima u svojim okolnostima djelujemo u ljubavi, opraštamo i darujemo sebe. Dublje spoznajemo Boga kada otvorimo srce i darujemo dio sebe za bližnjega. Pravi primjer u tome mogu nam biti i naše sestre klarise, kazao je splitsko-makarski nadbiskup. Budući da je sv. Klara poput sv. Franje htjela nasljedovati Gospodina u siromaštvu, nadbiskup je naglasio da je to činila kako bi čišće i šire mogla prihvatiti Boga. Ona je poput drugih svetaca i svetica govorila: „Gospodin je moja baština!“ U tom je svjetlu potaknuo okupljene vjernike da i oni kao posvećene osobe - jer su svi krštenici posvećeni Gospodinu – u Gospodinu vide svoju baštinu. Govoreći o samostanu klarisa u Splitu naglasio je da

od njihove molitve živi čitav grad i da nikada nećemo spoznati sve milosti koje su po njima prisutne u Crkvi i društvu.

Samostan klarisa najstariji je ženski redovnički samostan u Splitu, koji na čelu s opaticom s. Dolores Mandić slavi 710 godina postojanja. U njemu danas ima dvadeset i dvije sestre, od toga su četiri novakinje i jedna aspirantica. Klarise, redovnice koje žive u klauzuri, u Splitu su otvorile samostan godine 1308. i od tada su se održale sve do sada. Njihov današnji samostan podignut je godine 1883., a prije toga živjele su u dva samostana u staroj gradskoj jezgri. Uz samostan je 1884. podignuta i crkva koja je posvećena sv. Klari. Naslovnik crkve do godine 1983. bila je sv. Ana, a te je godine crkva posvećena i proglašena crkvom Sv. Klare.

Blagoslov obnovljene kapele Sv. Donata u Ivancu

Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 12. kolovoza misu i blagoslovio obnovljenu kapelu Sv. Donata u Ivancu.

Ivanec, 12.8.2018. (IKA) - Varaždinski biskup Josip Mrzljak predvodio je u nedjelju 12. kolovoza misu i blagoslovio obnovljenu kapelu Sv. Donata u Ivancu. Slavlje je počelo molitvom svetom Donatu u župnoj crkvi Sv. Marije Magdalene u Ivancu koju je predvodio biskup Mrzljak u zajedništvu s domaćim župnikom Zoranom Gložinićem i drugim svećenicima, a nastavljeno je procesijom svećenika i vjernika do kapele.

U propovijedi biskup Mrzljak podsjetio je kako se spominjući svetog Donata, božjeg ugodnika i sveca, „na neki način vraćamo u prva stoljeća kršćanstva, u same početke Crkve". To vrijeme nam itekako može biti uzor kako živjeti svoju vjeru, kazao je biskup. Govoreći o sv. Donatu, rekao je da je on izabrao put nasljedovanja Isusa Krista, što je u ono vrijeme itekako bilo pogibeljno. „Danas kada se spominjemo prvih mučenika želimo se povezati s tim vremenom i pitati se kako su oni mogli biti tako čvrsti u vjeri. Kada su prvim kršćanima zabranjivali sastajanje oni su kazali kako bez nedjelje i Kruha Života ne mogu živjeti. Usporedimo li kršćane iz 3. ili 4. stoljeća s današnjim kršćaninom, kada bi nas netko pitao možemo li živjeti bez nedjelje, bez mise, velika većina bi odgovorila potvrdno. Prvi kršćani su to razumjeli, dok mi danas u Hrvatskoj, ali i kršćanskoj Europi, možemo bez nedjeljne euharistije, nakon čega se pitamo zašto smo slabi kršćani. Odgovor glasi da nam nedjelja, kao Dan Gospodnji, ne znači puno. Nedjelja je u prvom redu susret naš kršćana da bismo se nahranili Božjom Riječi i Kruhom Života. Zato nam je Isus ostavio samoga sebe. Pravi je život kada možemo biti Isusovi svjedoci u vremenu u kojem živimo. U Hrvatskoj s ponosom ćemo reći kako nas je gotovo 90 posto vjernika katolika, ali kada se prebrojimo nedjeljom na euharistiji, onda nas ima možda petnaestak posto. Stoga se i ne treba čuditi da i nismo neka snaga koja se pokazuje, nismo oni koje se može vidjeti na djelu. Nije dovoljno samo krstiti se i, kako često čujemo onaj izraz, 'zbaviti sve sakramente'. Nedjelja je nezaobilazni dan za kršćane jer ne možemo živjeti bez hrane Kruha Života. Bog nam to nije dao kako bi nas opteretio, pokvario planove ili nam nešto zabranio. Kako možemo živjeti u duhovnom životu, ako taj duhovni život ne hranimo? Božja Riječ, molitva, euharistija, pričest, to je snaga života koju Crkva čuva i daje. Kada danas blagoslivljamo obnovljenu kapelu Sv. Donata sigurno da smo učinili dobro djelo, jer smo ovime obnovili i svoju vjeru", kazao je u homiliji biskup Mrzljak.

Župnik Gložinić na kraju euharistijskog slavlja iznio je nekoliko podataka iz povijesti kapele Sv. Donata.

Mladi iz Splitsko-makarske nadbiskupije hodočastili Gospi Sinjskoj

Više tisuća mladih sudjelovalo je na hodočašću od „Gospe do Gospe" - od Gospe od Otoka u Solinu do svetišta Gospe Sinjske.

Sinj, 12.8.2018. (IKA) - Više tisuća mladih Splitsko-makarske nadbiskupije i ove se godine prigodom svetkovine Velike Gospe, u subotu 11. kolovoza, zaputilo na tradicionalno 36. hodočašće Gospi Sinjskoj „Od Gospe do Gospe" kako bi zahvalili BD Mariji na majčinskom zagovoru te pokorom Bogu iskazali slavu. Okupljanje je počelo ispred crkve Gospe od Otoka u Solinu sakramentom pomirenja, kojemu je pristupio veliki broj mladeži, a nastavljeno je molitvom krunice te euharistijskim slavljem koje je pred polazak na višesatno noćno pješačenje predvodio splitsko-makarski nadbiskup Marin Barišić u koncelebraciji s generalnim vikarom mons. Miroslavom Vidovićem, predstojnikom Ureda za mlade don Mihaelom Provićem, župnikom Gospe od Otoka don Rankom Vidovićem, solinskim kapelanom don Nikolom Mikačićem i nadbiskupovim tajnikom don Gabrijelom Kamberom.

Pozdravivši svećenike i sve hodočasnike, nadbiskup Barišić izrazio je radost što vidi toliko mladih koji hodočaste Gospi i uzdaju se u njezin zagovor. Naglasio je da je to hodočašće uistinu vjerničko te je govorio o važnosti vjere u životu svakoga vjernika. Vjera je svjetlo u tami noći i života, ona nam daje mogućnost i snagu da možemo ići naprijed. I mi se poput Habakuka pitamo: što se ovo događa? Pravednik strada, a zločinci likuju? Mons. Barišić naglasio je kako imamo brojna „pitanja u osobnom životu, obiteljskom ali i društvenom koja želimo postaviti Gospodinu. On će nam na njih zasigurno odgovoriti i reći nam da će pravednik od vjere živjeti. Naša je vjera uvijek pomiješana s određenom dozom nesigurnosti i sumnje, malovjerja i nevjere, ali On neće iznevjeriti. Ako nam se čini da kasni njegov odgovor, pričekaj i imaj strpljenja. Doći će."

U nastavku propovijedi nadbiskup je govorio o tome što Gospodin očekuje od nas. Gospodin želi da čujemo ono što nam želi reći. On želi da naša vjera sazori da postane osobna, da ima strpljenja i da bude obilježena nadom. Zato večeras molimo: „Gospodine, molim te umnoži moju vjeru da se mogu obratiti. Osobno obraćenje je najteže." Na kraju propovijedi podsjetio je na hod prema Trećem nacionalnom susretu hrvatskih katoličkih obitelji koji će se u rujnu odviti na Gospinomu Otoku pod geslom „Obitelj – izvor života i radosti". Istaknuo je kako nam vjera i nade treba da obitelj bude izvor života i radosti, da možemo biti svima primjer i poticaj. Osvrnuvši se na brojne društvene poteškoće potaknuo je mlade da ne kritiziraju vrijeme skrštenih ruku jer samo čineći dobro mijenjamo ovo „vrijeme", ovaj svijet. „Neka Gospodin kroz ovu noć da jasnoću našem srcu kako bismo imali hrabrost života prožet zreloom, osobnom vjerom i čvrstom nepokolebljivom nadom te se kao blagoslov vratili u svoje obitelji", poručio je splitsko-makarski nadbiskup.

Nakon misnog slavlja, za vrijeme kojega je pjevao Papa band, kolone mladih vjernika krenule su na hod dug 30-ak kilometara da bi Majci Mariji donijeli svoje nakane, molitve i pjesme. Kako bi sve proteklo u redu, na putu su imali policijsku i medicinsku pratnju, a župljani iz Dicma su, uz pomoć Ureda za mlade, kao i svake godine kod crkve Sv. Jakova za hodočasnike pripremili okrijepu. U osvit nedjeljnoga dana 13. kolovoza u dvorištu svetišta Gospe Sinjske okupilo se više tisuća hodočasnika. Svi su zajedno sudjelovali u svečanomu bogoslužnomu slavlju, koje je predvodio generalni vikar mons. Miroslav Vidović, a pjevanje je animirao vokalno-instrumentalni sastav zajednice mladih Čudotvorne Gospe Sinjske.

U propovijedi je mons. Vidović govorio o snazi hodočašća Majci Božjoj te o sakramentima kojima će okrijepljeni krenuti svojim domovima. Protumačivši biblijska čitanja kazao je kako je naš anđeo kroz život majka koja nas je budila kada trebamo ustati i krenuti dalje, koja nam je pripremala okrijepu da bismo mogli izdržati izazove dana. „Često nam dođe da bismo pod svakodnevnim poteškoćama pobjegli u pustinju, daleko od svega i svakoga te zavapili: 'Gospodine, dosta mi je svega! Ne mogu ovako dalje!' I zaspali. Ali onda je tu naša Gospa, naša Nebeska Majka koja nas budi i podiže, koja nas zove da još ne zaspemo jer nas treba odvesti svome Sinu. Ona nas budi ne zato što joj smeta da spavamo nego zato što ima viši cilj za nas. Budi nas i diže iz naše usnulosti i pospanosti ne radi sebe nego da bi nas odvela svome Sinu. Ovo naše hodočašće od Gospe u Solinu do Gospe u Sinju je hodočašće s Majkom prema njezinome Sinu. Ona nas je dovela na ovo euharistijsko slavlje da s njezinim Sinom blagujemo, a on nam govori: 'Ja sam Kruh živi! Tko mene blaguje neće ogladniti nikada. Majka nas je dovela na Gozbu od koje nećemo ogladniti nikada', kazao je mons. Vidović te dodao: „Nadam se da ste hodeći ovim putem cijelu noć imali vremena promisliti o tome gdje dolazimo, s kime idemo, kome dolazimo i s kim ćemo nastaviti kroz život? Nastavit ćemo s Isusom i njegovom Majkom, kao – kako sv. Pavao reče - nasljedovatelji Božji u ljubavi.”

Proslava tisućite obljetnice prvog spomena župe

Biskup Mijo Gorski predvodio je svečano zahvalno misno slavlje u tisućljetnoj župi Uznesenja Marijina u Novigradu na Dobri.

Novigrad na Dobri, 12.8.2018. (IKA) - Tisućita obljetnica prvog spomena imena župe Uznesenja Marijina u Novigradu na Dobri u Dugoreško-mrežničkom dekanatu svečano je obilježena u nedjelju 12. kolovoza. Misno slavlje sa stotinama župljana, hodočasnika, te Novigradana pristiglih iz prekomorske dijaspore predslavio je zagrebački pomoćni biskup Mijo Gorski u suslavlju 14 svećenika, među kojima mjesnog župnika Filipa Vicića, provincijala Slovenske provincije lazarista Franca Rataja, dugoreško-mrežničkog dekana Milana Pavleka, ozaljsko-lipničkog Josipa Jakovčića kao i dvaju bogoslova, posebno domaćeg sina Filipa Štedula. Na misi je pjevao župni zbor te zbor mladih uz orguljsku pratnju Petre Zatezalo.

Bog je tisuću godina oblikovao duh i savjest vjernika u ovoj župi te se molimo da danas dotakne i našu savjest, poručio je na početku biskup Gorski te podsjećajući se teškog poslanja sv. Ilije koji je znao mrmljati na Boga koji mu pak nije dopustio da odustane od svoga poslanja. U nama koji blagujemo Kristovo tijelo događa se najprisniji odnos vjernika i spasitelja Isusa Krista. Pogotovo je to važno istaknuti danas kada se u virtualnom svijetu sve stavlja u izlog, a od euharistije se čini predstava, rekao je biskup. Ovdje je riječ s oltara odzvanjala tisuću godina i bila je jamac bračnog, obiteljskog i nacionalnog zajedništva i formirala ljude za čestiti život, zaključio je biskup Gorski od poruku: „Ne mrmljajte, činite ono što nam je povjereno snagom Božjom.”

Misno slavlje započelo je procesijom od pastoralnog centra a zaključeno je ophodom svih sudionika kroz crkve i oko oltara. Misi su nazočili izaslanica predsjednice RH Kolinde Grabar Kitarović i bivša ministrica zdravstva Ana Stavljenić Rukavina, domaća kćer, te ostali predstavnici političkoga i kulturnog života mjesta i županije.

Župnom slavlju je prethodila višemjesečna duhovna priprava.

Mons. Matičić predstavio svoje knjige propovijedi

U župi i svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama u ponedjeljak 13. kolovoza svoje tri knjige nedjeljnih i blagdanskih propovijedi „Dok nam je putem otkrivao Pisma” u izdanju Glasa Koncila predstavio je biskupski vikar za pastoral Riječke nadbiskupije i rektor katedrale Sv. Vida mons. mr. Matija Matičić.

Oštarije, 13.8.2018. (IKA) - U župi i svetištu Gospe od Čudesa u Oštarijama u ponedjeljak 13. kolovoza svoje tri knjige nedjeljnih i blagdanskih propovijedi „Dok nam je putem otkrivao Pisma” u izdanju Glasa Koncila predstavio je biskupski vikar za pastoral Riječke nadbiskupije i rektor katedrale Sv. Vida mons. mr. Matija Matičić, inače rođeni Oštarac.

Predstavljajući gosta i govoreći o liturgijsko-teološkim vrijednostima tih knjiga, čuvar svetišta pop Ante Luketić je poručio: „Za dobru homiliju potrebne su tri stvari: da se ima što reći, da se to kaže i da se stane kada se to izrekne. Svećenik pri tome ima dvije zadaće, da naviješta i slavi riječ Božju pri čemu svećenik mora biti izazovan, treba se za nju pripremati tjedan dana da ponudi živu riječ Krista jer je to inače isprazna pragmatika”.

Autor mons. mr. Matičić istaknuo je da je knjige pisao posljednjih 10 godina. Sadržaj se tijekom tih godina ispravljao kako sam i sam duhovno sazrijevao. Sve sam nakon dubokog promišljanja stavljao na papir, a knjige sam izdao na 380. obljetnicu postavljanja kamena temeljca za katedralu Sv. Vida u Rijeci, rekao je mr. Matičić. Knjige je izdao u slavu Bogu, Gospi od Čudesa u Oštarijama, sv. Benediktu, bl. Alojziju Stepincu i papi Benediktu XVI. Mons. Matičić istaknuo je osobnu vezanost za Gospu od Čudesa pod čijim je plaštem i sam osjetio Božji poziv i čiji je kip po mnogo čemu jedinstven.

Na kraju je mons. Matičić simbolički u nazočnosti popa Luketića i prof. Franje Puškarića prinio svoju biblijsku trilogiju u knjižnicu „Biskupa Nikole modruškog”. Mons. Matičić je prije predstavljanja slavio misu u oštarskom svetištu.

Koncert u sjećanje na Margit Cetinić

„Koncert u sjećanje na pok. Margit Cetinić, regens chori dubrovačke katedrale Gospe Velike” održan je u ponedjeljak 13. kolovoza u prepunoj dubrovačkoj katedrali u sklopu trodnevne pripreme za svetkovinu zaštitnice katedrale.

Dubrovnik, 13.8.2018. (IKA) - „Koncert u sjećanje na pok. Margit Cetinić, regens chori dubrovačke katedrale Gospe Velike” održan je u ponedjeljak 13. kolovoza u prepunoj dubrovačkoj katedrali u sklopu trodnevne pripreme za svetkovinu zaštitnice katedrale.

Na koncertu su nastupili zborovi, orkestar i solisti koje je dugogodišnja voditeljica katedralnih zborova vodila, bila im korepeticionica, kolegica u umjetničkoj školi, ali i profesorica tijekom njihovog školovanja. Katedralni madrigalisti, Mješoviti zbor Libertas, Orkestar Umjetničke škole Luke Sorkočevića te solisti Diana Hilje, Dubravka Hilje, Paulina Đapo, Laura Hladilo, Janja Vuletić i Dubravka Šeparović Mušović pjevali su u katedrali ne samo u znak sjećanja na pokojnu Margitu nego i sjećajući se zajedničkih proba, nastupa, druženja, pjesama i riječi, svega onoga što su desetljećima dijelili. Zborovima i orkestrom su dirigirali Jelena Mikulandra, Viktor Lenert i Slobodan Begić. Posljednja pjesma „Zdravo Djevo, Kraljice Hrvata” podigla je nazočne na noge te su pjevali zajedno sa svim izvođačima skladbu koju je pokojna voditeljica katedralnih zborova tako često pjevala sa zborovima na misama i u procesijama.

Katedralni župnik don Stanko Lasić na kraju je zahvalio svima te predložio održavanje ovakvog koncerta svake godine na ovaj datum kao i da Katedralni madrigalisti nose ime po Margit Cetinić. Na koncertu su kao pjevači, svirači i dirigenti nastupili članovi pokojničine obitelji.

Na programu koncerta bila su, uz gregorijanski napjev, i djela fra S. Grgata, B. Marcella, F. Schuberta, A. Piazzolla, J. S. Bacha, M. Loranca, C. Saint-Saensa, I. pl. Zajca, C. Francka, Đ. Jusića i o. P. Perice.

Margita Cetinić (rođ. Lenert) rođena je 14. rujna 1947. godine u Budimpešti, a već sljedeće godine obitelj je preselila u Dubrovnik gdje je Margita pohađala osnovnu i srednju školu. Glazbenu akademiju završila je 1970. godine u Zagrebu nakon čega je dobila mjesto nastavnice u Glazbenoj školi u Dubrovniku i ostala tamo sve do umirovljenja. U Katedralnom pjevačkom zboru počela je pjevati s majkom kada je imala osam godina, da bi od 1977. na molbu dubrovačkoga biskupa Severina Perneka preuzela vođenje zbora. Godine 1979. osnovala je s grupom zaljubljenika Katedralne madrigaliste sa željom popunjavanja Mješovitoga katedralnog zbora, koji neprekidno djeluje od 1926. godine. Za svoj rad odlikovana je 2009. godine od pape Benedikta XVI. Odličjem Svetoga križa za Crkvu i Papu, a 2017. godine dobila je Nagradu Grada Dubrovnika. Preminula je u 14. svibnja 2018. godine u Dubrovniku u 71. godini života.

Jubilarna slavlja redovnica

Riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvodio je svečano euharistijsko slavlje u utorak 14. kolovoza u crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi u povodu proslave jubileja redovnica Družbe Presvetog Srca Isusova. Dijamantni redovnički jubilej proslavila je s. Beatrica Opašić, a zlatne redovničke jubileje s. Pankracija Žižić, s. Terezijana Bilić i s. Timoteja Miloloža.

Rijeka, 14.8.2018. (IKA) - Riječki nadbiskup i metropolit Ivan Devčić predvodio je svečano euharistijsko slavlje u utorak 14. kolovoza u crkvi Blažene Djevice Marije Karmelske na Donjoj Drenovi u povodu proslave jubileja redovnica Družbe Presvetog Srca Isusova. Dijamantni redovnički jubilej proslavila je s. Beatrica Opašić, a zlatne redovničke jubileje s. Pankracija Žižić, s. Terezijana Bilić i s. Timoteja Miloloža.

Lijepo je i dostojno slaviti prve zavjete, ali još ljepše i dostojnije zlatne i dijamantne, što mi upravo sada činimo. Slavljenje prvih zavjeta možemo usporediti s radošću sijača zbog sjetve, a slavljenje zlatnih i dijamantnih sa žetvom radošću, kazao je u propovijedi nadbiskup. Dodao je da prva radost izvire iz nade da će posijano sjeme uroditi plodom, a druga iz plodova sjetve koja je pomučena nesigurnošću, jer nikad ne znamo hoćemo li žeti u suzama ili u radosti. „Vi se pak, drage jubilarke, i mi svi skupa s vama, danas radujemo radošću koja ispunja žeteoce kad im dobro urodi ono što su posijali, dakle radošću koja nije zamučena strahom od budućnosti“, rekao je nadbiskup.

Jubilarke je potaknuo na zahvalnost za sve koji su ih na njihovu redovničkom putu pratili, usmjeravali i ohrabrali. U teškim vremenima za Crkvu odlučile ste slijediti Božji poziv stavljajući joj se u službu kao redovnice Družbe sestara Presvetog Srca Isusova. Bilo je to 1958. kad se sestra Beatrica, dijamantna jubilarke, Bogu odazvala, a deset godina kasnije isto su učinile i zlatne jubilarke s. Pankracija, s. Terezijana, i s. Timoteja, rekao je nadbiskup. „Bilo je to vrijeme kada se svećenički ili redovnički poziv prihvaćalo iz čiste ljubavi, nepomučen bilo kakvim drugim interesima, jer je u ondašnjem društvu to bio poziv koji je bio više nego

osporavan. Ali od problema i poteškoća s kojima su morali računati oni koji su ga izabirali, bila je jača ljubav prema Bogu i njegovoj svetoj volji“, rekao je nadbiskup.

Zahvaljujući tolikim požrtvovnim mladićima i djevojkama, naša se Crkva mogla relativno brzo oporaviti od posljedica Drugog svjetskog rata i tako oporavljena biti podrška narodu, dodao je nadbiskup Devčić. „A nakon što je pokrenuto zasjedanje II. vatikanskog koncila, mogla se priprema uključiti i u provođenje reformi koje su koncilski oci predložili i izglasali. U tom izazovnom razdoblju naše narodne i crkvene povijesti, prisutnost i djelovanje Crkve izgledali bi sigurno drukčije da nije bilo mladih koji su spremni i s entuzijazmom prihvaćali Božji poziv te se, nakon položenih zavjeta ili primanja svetih redova, poslušni volji svojih poglavara spremno uključivali u župni pastoral i u rad naših crkvenih ustanova“, rekao je. U nastavku je potaknuo vjernike na molitvu za nova duhovna zvanja, za velikodušne mladiće i djevojke kojima neće na usnama biti prvo pitanje: „Što ću ja dobiti od toga?“, nego: „Što mogu Crkvi i narodu dati u službi koja mi se povjerava?“ Samo ako se s ovim posljednjim pitanjem na usnama i u srcu prihvaćaju službe u Crkvi i društvu, možemo se svi nadati boljoj budućnosti, kazao je nadbiskup.

Zaključujući propovijed zahvalio je u svoje ime i u ime cijele Riječke nadbiskupije, njezinih župa, kao i župa Gospičko-senjske biskupije, za rad i evanđeosko svjedočenje kojim su redovnice pružile značajnu pomoć mjesnoj Crkvi u izvršavanju poslanja što joj ga je Gospodin povjerio. Vašim samoprijegornim radom u pastoralu te molitvom i žrtvom za sav narod, a posebno za povjerene vam duše, vaši su jubileji dobili zlatan i dijamantan sjaj, ne samo zbog godina koje ste provele u redovništvu nego prvenstveno zbog toga kako ste ih provele, odnosno čime ste ih oplodile. Plodovi vašeg rada daju vašim redovničkim i životnim godinama zlatni i dijamantni sjaj. Drugim riječima, vaši dijamanti i vaša zlata su vaš trud i znoj uloženi u službu čovjeku i Crkvi kojoj je Gospodin povjerio da nastavi njegovo spasiteljsko djelo u svakom vremenu i na svakom mjestu, sve dok on ponovno ne dođe, zaključio je nadbiskup Devčić.

Caritasu Varaždinske biskupije odobrena sredstva putem europskog Fonda pomoći za najpotrebitije

Sredstva su namijenjena projektu „Ublažavanje siromaštva pružanjem pomoći najpotrebitijim osobama podjelom hrane i/ili osnovne materijalne pomoći“.

Varaždin, 14.8.2018. (IKA) - Caritas Varaždinske biskupije uspješno je aplicirao na natječaj Ministarstva za demografiju, obitelj, mlade i socijalnu politiku te su mu dodijeljena bespovratna sredstva za projekt „Ublažavanje siromaštva pružanjem pomoći najpotrebitijim osobama podjelom hrane i/ili osnovne materijalne pomoći“ iz Fonda europske pomoći za najpotrebitije 2014. - 2020.

Ukupno je putem ovog projekta povučeno 1.890.959,27 kuna europskog novca što će, poručuju u Caritasu Varaždinske biskupije, biti dovoljno za jednogodišnje financiranje toplih obroka za oko 200 korisnika Caritasove Pučke kuhinje.

Crkva u Hrvata

Književna večer uoči Dužijance

U organizaciji Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ u svečanoj dvorani HKC „Bunjevačko kolo“ u Subotici održana je 9. kolovoza tradicionalna Književna večer uoči središnje proslave Dužijance 2018. Književna večer bila je posvećena pjesniku Jakovu Kopiloviću, čija se 100. obljetnica rođenja obilježava ove godine.

Subotica, 9.8.2018. (IKA) - U organizaciji Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ u četvrtak 9. kolovoza u svečanoj dvorani HKC „Bunjevačko kolo“ u Subotici održana je tradicionalna Književna večer uoči središnje proslave Dužijance 2018. Književna večer bila je posvećena pjesniku Jakovu Kopiloviću, čija se 100. obljetnica rođenja obilježava ove godine. Na početku večeri brojne posjetitelje, a osobito nazočne nasljednike Jakova Kopilovića, pozdravio je predsjednik Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ vlč. dr. Ivica Ivanković Radak, kazavši kako se tom večeri približava završnoj proslavi Dužijance, koja je zahvala Bogu na plodovima zemlje. On je osobito istaknuo značenje Dužijance kao neodvojivoga dijela identiteta bačkih Hrvata.

Usljedilo je izlaganje pročelnice Bunjevačko-šokačke knjižnice „Ivan Kujundžić“ pri Katoličkom društvu „Ivan Antunović“ prof. Katarine Čeliković koja je govorila o životu i poeziji Jakova Kopilovića. Ona je uputila na brojnost i značenje njegovih pjesama, kao i na osobine njegove poezije koja je neraskidivo vezana uz njegov život. Ona je nazočnima predstavila teške životne prilike u kojima je Kopilović stvarao svoju poeziju nadahnutu rodnom bačkom ravnicom i Suboticom. U sklopu izlaganja mogli su se čuti odlomci iz Kopilovićeve poezije, koju su govorili recitatori Katarina Piuković i Tomislav Huska.

Tijekom večeri dr. Ivanković Radak dodijelio je Nagrade „Ivan Antunović“ za iznimne zasluge u njegovanju i očuvanju kulture, povijesti i duhovnosti Hrvata u Bačkoj te promicanje kršćanskih vrijednosti u društvu i sredini u kojoj žive. Svake godine Društvo dodjeljuje tu nagradu jednom zaslužnom pojedincu, udruzi i brojnoj obitelji. Marija Vukov iz Subotice dobitnica je nagrade koja se dodjeljuje pojedincu. Ona je svojim umijećem izrade božićnjaka, koje nesebično dijeli s drugima pokazala tu umjetnost u svijetu. Kroz radionice izrade božićnjaka, Marija Vukov mnogima je pružila doživljaj pripreve za Božić. Hrvatskom kulturno-umjetničkom društvu „Vladimir Nazor“ iz Sombora i glasilu toga društva „Miroljub“ prigodom 20. obljetnice naklade dodijeljena je nagrada kao zaslužnoj udruzi. Društvo je aktivno na različitim područjima.

Nagrada za brojnu obitelj pripala je obitelji Tomislava i Željke Vukov iz katedralne župe sv. Terezije Avilske iz Subotice. Tomislav i Željka imaju četvero djece, a cijela obitelj aktivna je u svim događajima svoje župe, kao i na društvenim i kulturnim događajima, osobito u Dužijanci. U ime dobitnika nagrade obratila se Željka Vukov, iskazavši zahvalnost Bogu za svoju obitelj i, u ime svih nagrađenih, Katoličkom društvu „Ivan Antunović“.

U sklopu programa književne večeri pročitana su i imena dobitnika nagrada za najbolje izloge s temom Dužijance, a nagrade će biti dodijeljene u petak tijekom Tamburaške večeri na središnjem gradskom trgu. Prvo mjesto pripalo je Ivanu Stipiću, Heleni Štrbo, Vesni Čović i Ivanki Čović za izlog u Školskoj knjizi, drugo mjesto obitelji Slavice i Franje Skenderovića za izlog aranžiran u butiku „Veruška“, a treće mjesto Marini Ivanković Radaković i Emini Kujundžić za izlog u butiku „Mondo“. Zbor Collegium musicum

catholicum uljepšao je večer izvođenjem dviju skladbi pod ravnanjem Miroslava Stantića. Voditeljica Lucija Ivanković Radaković najavila je na kraju sadržajne večeri program Dužijance 2018. koji slijedi u narednim danima, kao i program proslave Dužijance u Zagrebu.

Obilježena 77. obljetnica stradanja u Krnjeuši

U uništenoj župi Krnjeuša kod Bosanskog Petrovca održana je 11. kolovoza komemoracija za ubijenog župnika Krešimira Barišića i više od 240 domaćih vjernika katolika u povodu 77. obljetnice njihova stradanja.

Krnjeuša, 11.8.2018. (IKA) - U uništenoj župi Krnjeuša kod Bosanskog Petrovca održana je 11. kolovoza komemoracija za ubijenog župnika Krešimira Barišića i više od 240 domaćih vjernika katolika u povodu 77. obljetnice njihova stradanja. Misu na devastiranom groblju „Kod križa“ – jedinom vidljivom tragu postojanja te nekadašnje župe – predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica u zajedništvu s drvarskim župnikom i upraviteljem uništene župe Krnjeuša don Davorom Klečinom i tajnikom biskupa vlč. Zlatkom Matićem. Na komemoraciju u Krnjeušu pristigli su vjernici iz Banje Luke, Bihaća, Bosanskog Petrovca, Drvara, Bosanskog Grahova i Livna.

U propovijedi biskup Komarica istaknuo je da su krnjeuške žrtve svoju vjernost Kristu i Crkvi i svom rodnom kraju platili trpljenjem i najokrutnijom smrću koju je uzrokovao čovjek, stvoren na sliku Božju, a zarobljen, iznakažen i uništen od Božjeg ljutog neprijatelja đavla.

Žrtve su tako doživjele krvavu sudbinu svoga Spasitelja Isusa Krista, istaknuo je biskup, te naglasio da je „naša sveta dužnost da - one članove naših župnih i biskupijskih zajednica, koji su vjerno služili Kristu i njegovu narodu i za tu vjernost krv prolili – nikako ne smijemo prepustiti zaboravu“. Biskup je obavijestio vjernike o konkretnim aktivnostima koje je Banjolučka biskupija – nakon odobrenja Svete Stolice - poduzela glede pokretanja postupka beatifikacije krnjeušskog župnika Krešimira Barišića i još trojice biskupijskih svećenika ubijenih „in odium fidei“ tijekom II. svjetskog rata (župnik u Drvaru Waldemar Maksimilijan Nestor, župnik u Bosanskom Grahovu Juraj Gospodnetić i župnik u Gumjeri kod Prnjavora Anto Dujlović). Na kraju mise biskup je pred spomen-križem na groblju izmolio molitvu odrješenja za ubijenog župnika Barišića i njegove stradale župljane, a potom su zapaljene svijeće i položeni vijenci.

Od 2015. na groblju u Krnjeuši održavaju se komemoracije u spomen na stradalog župnika Krešimira Barišića i njegove vjernike, a prošle godine – u povodu 125. obljetnice osnutka župe Krnjeuša – na groblju je blagoslovljen spomen-prostor s oltarom i križem na kojem se nalazi spomen-ploča s imenima rodova stradalih u toj župi u kolovozu 1941. godine. Po izbijanju četničko-partizanskog ustanka u zapadnoj Bosni i istočnoj Lici na udaru ustanika našla se i župa Krnjeuša, između Bihaća i Bosanskog Petrovca. Pogrom u Krnjeuši dogodio se 9. i 10. kolovoza 1941. kada je zapaljena cijela župa koju je činilo dvadesetak sela i zaselaka, uključujući župnu crkvu i kuću.

Točan broj ubijenih stanovnika Hrvata nikad nije utvrđen. Istraživanjima se došlo do preliminarne brojke od 240 ubijenih nedužnih civilnih osoba hrvatske nacionalnosti, od toga 72 žene i 49 djece do 12 godina starosti. Brojka od 240 osoba – koja nije konačna – odnosi se na uži dio župe i ne

obuhvaća predjele koji su najviše stradali: južni dio župe oko Kulen Vakufa i Vrtoča s pripadajućim selima. Također, brojka ne obuhvaća poginule domobrane. Nijedna žrtva nema groba budući da su sve pobacane po jamama toga dijela Podgrmečja. Među ubijenima je i krnjeuški župnik don Krešimir Barišić, zajedno s trojicom mladih sjemeništara, pripravnika za svećeničko zvanje, koji su ubijeni i bačeni u goruću župnu crkvu: Ivan Skender (12 godina), Jure Tomičić (17 godina) i Ilija Poplašen (18 godina). Župa Krnjeuša je u kolovozu 1941. u potpunosti uništena tako da danas nema nikakva vidljiva traga njezina postojanja, osim devastiranog groblja „Kod križa“ koje je prošle godine uređeno i ograđeno. Sličnu sudbinu posvemašnjeg uništenja tada su doživjele i katoličke župe u Bosanskom Petrovcu, Drvaru i Bosanskom Grahovu, te Boričevac, Srb, Donji Lapac i Udbina u susjednoj Lici.

Dužijanca u znaku jubileja

U sklopu središnje proslave Dužijance 2018., zahvale Bogu za ovogodišnju žetvu, u subotu 11. kolovoza upriličena je svečana Večernja molitva u katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske u Subotici. Molitvu je predvodio katedralni župnik mons. Stjepan Beretić u nazočnosti domaćega biskupa Ivana Penzeša.

Subotica, 11.8.2018. (IKA) - U sklopu središnje proslave Dužijance 2018., zahvale Bogu za ovogodišnju žetvu, u subotu 11. kolovoza upriličena je svečana Večernja molitva u katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske u Subotici. Molitvu je predvodio katedralni župnik mons. Stjepan Beretić u nazočnosti domaćega biskupa Ivana Penzeša, koji je ove godine kao zlatomisnik i kao biskup Subotičke biskupije koja slavi 50. obljetnicu svog postojanja, bio predvoditelj završnog slavlja Dužijance.

Pjevanje I. Večernje iz božanskog časoslova predvodio je katedralni zbor „Albe Vidaković“, pod ravnanjem Miroslava Stantića, katedralnog zborovode i orguljaša. Za orguljama je bio gost-orguljaš Alen Kopunović Legetin. Solo dijelove pjevali su vlč. Dragan Muharem i Emina Tikvicki. Kratko čitanje pročitao je đakon Ferenc Šotani, a Molbenu bogoslov Luka Poljak.

U propovijedi mons. Beretić istaknuo je kako se ove godine slavi i zlatni jubilej natjecanja risara i njihovih gostiju. Pedeset je godina i velikoj građanskoj povorci slavitelja dužijance. U srebro se obuklo i zajedničko crkveno i građansko slavlje Dužijance. Sve nas je manje, ali svijetla Dužijanca traje do danas. Zahvaljujemo Bogu i za to jedinstvo, rekao je mons. Beretić. Ni prisutnost zla ne može umanjiti našu zahvalnost. Zlo nam se čini većim od života. Eno požari gutaju šume, ljetinu, kuće, ljude. Ratovi i terorizam haraju po svijetu. U potresima umiru stotine ljudi. Koliko je u nebo vapijuće nepravde u svijetu, ali i oko nas i u nama. Kako do radnog mjesta? Kako do lijeka? Kako se školovati kad se nema? U brizi su i oni koji su požnjeli i pitaju se hoće li biti dostojno nagrađeni, rekao je mons. Beretić. Podsjetio je na radosti i tuge koje prate život zemljoradnika, ali i Dužijance. Mons. Beretić istaknuo je da su u svim poteškoćama i nevoljama kroz koje su prošli i prolaze bunjevački Hrvati ostali vjerni Bogu, živeći kreposti svojih predaka, kreposti vjere, nade i ljubavi.

Dok se pjevao hvalospjev „Veliča“, bandaš Marko Križanović i bandašica Marija Piuković donijeli su pred oltar krunu ovogodišnje Dužijance koju je u tehnici slame izradila poznata slamarka Jozefa Skenderović. Ovogodišnja kruna simbolizira jubilej biskupije pa su na njoj obrisi subotičke katedrale-bazilike Sv. Terezije, te simbol Prečistog Srca Marijina koje je drugotni zaštitnik biskupije i lik sv. Pavla,

koji je zaštitnik biskupije. Ondje je i biskupov štap i mitra da podsjeti i na jubilej svećeništva biskupa Penzeša. On je u pozdravu posebno naglasio srebrni jubilej zajedničkog slavlja Dužijance: „Dopustite mi da izrazim radost što sam skupa s vama doživio ovu 25. jubilaru zajedničku dužijancu, koja je objedinila vjersko-crkvenu i svjetovno-gradsku proslavu. Lijep je to znak zajedništva i doprinosa suživotu, vjeri i kulturi našega grada i nas katolika na ovom prostoru. Puno je truda i umijeća uloženo da se dužijanac održi i podigne na razinu na kojoj je sada slavimo. Zato koristim priliku da zahvalim svima koji su u proteklih četvrt stoljeća na bilo koji način bili uključeni u proslavu dužijance, a osobito njezinim nositeljima i odgovornim organizatorima“.

Zahvalio je svima na zajedništvu u molitvi kako svećenicima i redovnicama, tako i bogoslovima i svim vjernicima, a napose Zboru na lijepom pjevanju. Na kraju je uputio poseban pozdrav onima koji će biti u središtu pažnje ovogodišnjega završnog slavlja Dužijance a to su bandaš Marko Križanović i bandašica Marija Piuković te mali bandaš Marijan Rukavina i mala bandašica Kristina Šarčević.

Središnje slavlje Dužijance traje četiri dana. Započelo je Književnom večeri Katoličkoga društva „Ivan Antunović“ u četvrtak 9. kolovoza, nastavljeno u petak 10. kolovoza Tamburaškom večeri, na kojoj su predstavljeni bandaš i bandašica i izabrani njihovi pratioci. U subotu, poslije večernje molitve, uz polaganje vijenca na spomenik „Risaru“ i na bistu Blaška Rajića, koji se nalaze u parku pored Gradske kuće, slijedila je „Skupština risara“ i Folklorna večer.

Središnje slavlje jubilarne Dužijance 2018.

Svečanu misu u subotičkoj katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske predvodio je subotički biskup-zlatomisnik Ivan Penzeš, koji je istaknuo koliko je važno u komadu kruha koji blagujemo prepoznati Božju blagonaklonost, kao i ljubav bližnjih bez kojih tog kruha ne bi bilo, kao i važnost zajedništva koje već četvrt stoljeća traje u Subotici.

Subotica, 12.8.2018. (IKA) - Završni dan slavlja jubilarne Dužijance započeo u nedjelju 12. kolovoza tradicionalnim ispraćajem i blagoslovom bandaša i bandašice iz crkve Sv. Roka gdje su se u jutarnjim satima okupili bandaši i bandašice iz okolnih naselja te gradski bandaš Marko Križanović i bandašica Marija Piuković sa svojim pratiocima kao i „Kerske kraljice“. U prigodnom obredu sve okupljene pozdravio je župnik mons. Andrija Anišić. Bandaš Marko pročitao je pjesmu Jakova Kopilovića „Blagdan“, a bandašica Marija pročitala je odlomak iz poslanice Rimljanima koji je podsjetio na ustrajnost bunjevačkih Hrvata u vjeri ali u njegovanju i organiziranju Dužijance i nitko i ništa ih u tome nije moglo spriječiti, kako je u kratkom nagovoru istaknuo mons. Anišić. Nakon blagoslova, prije polaska u katedralu, župnik Anišić nazočnim mladima u narodnim nošnjama rekao je kako su upravo oni radost i budućnost, poželjevi da im s lica sja ponos što su sinovi hrvatskoga naroda - bunjevačkoga roda. Prije svečane mise u subotičkoj katedrali-bazilici Sv. Terezije Avilske, sve goste i sudionike Dužijance 2018. u ime organizatora pozdravio je predsjednik Udruge bunjevačkih Hrvata „Dužijanac“ mons. Andrija Anišić. Misno slavlje potom je predslavio subotički biskup-zlatomisnik Ivan Penzeš koji je promatrajući zlatne klasove u ikebani pored oltara, u svojoj propovijedi ustvrdio kako je puno rada utkano u svaki klas, a još više Božjeg blagoslova. „Što bismo mi bez Božjeg blagoslova, bez njegove

blagonaklonosti, bez povoljnog vremena, bez nadahnuća i motivacije za rad", upitao je biskup te podsjetio na primjer razočaranja proroka Ilije, iz prvog čitanja, podsjećajući i na sva ljudska razočaranja.

U nastavku propovijedi biskup je govorio o značenju kruha u ljudskim životima. „Slaveći dužijancu Bogu zahvaljujemo za pšenicu, za kruh naš svagdanji, kojim krijepimo svoja tijela. Taj kruh nam je veliki blagoslov! Možda nam svijest o milijunima naših suvremenika koji gladuju može biti dobrim poticajem da bolje cijenimo kruh koji je iz dana u dan na našim stolovima, da ga ne zaboravimo dijeliti. Jako je važno i u komadu kruha koji blagujemo prepoznati Božju blagonaklonost, kao i ljubav bližnjih bez kojih tog kruha ne bi bilo. Da, kruh nas povezuje i s Bogom i s bližnjima, upućuje nas jedne na druge. Kruh nas okrepljuje da u svojim životima možemo izvršiti ono na što nas sam Bog poziva, za što nas je ustvari stvorio", upozorio je biskup, dodajući da je kruh zemaljski ali i kruh anđeoski, kruh života o kojem govori evanđelje, potreban da bi čovjek mogao ostvariti svoj poziv i poslanje u svijetu.

Biskup je podsjetio i na važnost zajedništva za ustrajnost na Isusovu putu. U završnom dijelu propovijedi podsjetio je i na jedno drugo, vrlo važno zajedništvo koje traje već četvrt stoljeća u Subotici: „Prije dvadeset pet godina – nisu to bila nimalo laka vremena – zalaganjem mnogih plemenitih ljudi proslava dužijance spojena je u jednu. Punih četvrt stoljeća raste plod toga zajedništva. Zbilja su nas zadužili svi oni koji su tijekom sveg ovog vremena radili na očuvanju i rastu toga jedinstva. Hvala Bogu za sve njih i za plod njihovog rada! Veliki je to dar kako Crkvi, tako i cijelom našem društvu. Na nama je pak da idemo dalje, da nastavimo ne samo u očuvanju, nego i u daljnjoj izgradnji svega ovoga vjersko-kulturnoga naslijeđa. Pečat koji mi budemo dali vremenu u kojem živimo, bit će putokaz novim naraštajima. Uvjeren sam, draga braćo i sestre, da u tomu možemo uspjeti samo ukoliko smo vođeni pravim motivima, ukoliko u svemu tomu povlašteno mjesto prepustimo dobrome Bogu, da nas on krijepi i pokazuje put. Nema ljudskog napretka bez Boga", zaključio je mons. Penzeš.

Molitve vjernika predmolili su mali bandaš Marijan Rukavina i bandašica Kristina Šarčević te mladi u narodnim nošnjama. Darove za misu kao i plodove zemlje prinijeli su također mladi u narodnim nošnjama kao i bandaši i bandašice iz Žednika, Bajmaka, Tavankuta, Male Bosne i Đurđina, Svetozara Miletića i Sombora koji su prinijeli krunu odnosno slike od slame koje su ove godine bili simboli Dužijance u njihovim župama, a bandašica Marija i bandaš Marko prinijeli su krunu ovogodišnje katedralne-gradske Dužijance koju je izradila poznata slamarka Jozefina Skenderović. Ovogodišnja kruna simbolizira jubilej Subotičke biskupije s obrisima subotičke katedrale-bazilike sv. Terezije, te simbol Prečista Srca Marijina koje je drugotni zaštitnik biskupije i lik sv. Pavla, koji je zaštitnik biskupije. Ondje je i biskupov štap i mitra da podsjeti i na jubilej svećeništva biskupa.

Na misi je pjevao katedralni zbor „Albe Vidaković" pod ravnanjem Miroslava Stantića uz orguljašku pratnju Alena Kopunovića Legetina. Ulogu starješina katedrale i ove godine obavljali su prim. dr. Marko Sente i Gabrijel Kujundžić.

Poslije mise bila je svečana povorka do glavnoga gradskog trga u kojoj su se svojim plesovima i bogatstvom narodnih nošnja predstavili članovi brojnih kulturno-umjetničkih društava kako iz R. Srbije tako i iz inozemstva (Hrvatska, Slovenija i dr.). U povorci su prošle i brojne klasovima okićene zaprege, konjanici te karuca s velikom krunom ispletenom od žita kao i mlade djevojke u šlingu s velikim

žitnim klasom. Vrhunac povorke uvijek čine bandaši i bandašice iz okolnih mjesta koji također u svečanim zapregama sa simbolima svojih mjesnih dužijanci dolaze na svečanu binu. I na kraju pratioci bandaša i bandašice. Ove godine su tu titulu ponijeli Matea Milojević i Daniel Kujundžić (prvi pratioci), Katarina Piuković i Dominik Skenderović (drugi pratioci) te Kristina Matković i Vladimir Bunford kao treći pratioci. Bandaš Marko i bandašica Marija na svečanim karucama donijeli su blagoslovljeni kruh i predali ga subotičkom gradonačelniku Bogdanu Labanu koji ga je pokazao na sve četiri strane grada, očitujući tako zahvalnost Bogu i marnim ljudima koji su ga svojim radom osigurali za sve građane grada i za mnoge druge izvan subotičkog atara.

Vlada APV ove je godine bila generalni pokrovitelj Dužijance stoga je pozdravne riječi okupljenima uputio najprije Mihalj Njilaš, dopredsjednik Vlade Autonomne pokrajine Vojvodine, i pokrajinski tajnik za obrazovanje, propise, upravu i nacionalne manjine - nacionalne zajednice. Istaknuo je kako je Dužijanca svojevrsni spoj molitve, zahvale Bogu i pohvale čovjeku za njegov rad; spoj običaja i kulturnih vrijednosti.

Završnu riječ okupljenima uputio je gradonačelnik Laban koji je, među ostalim, rekao kako je Dužijanca više od manifestacije. „Ona je put, način za upoznavanje identiteta Subotice. Njenog duha i biti - da predstavlja ponosni dom svih njenih građana", rekao je gradonačelnik, dodajući da se Subotica može podičiti da nalik klasu žita u sebi čuva identitete svih njenih građana, bez obzira na njihovu vjeroispovijest ili nacionalnu pripadnost. „Marljivost, posvećenost i predanost koju su organizatori Dužijance pokazali kroz niz zasebnih događaja spojenih u jednu cjelinu šalju jednu poruku - poruku privrženosti. Dužnost mi je istaknuti još jedan važan detalj. Kroz očuvanje tradicije, i njenim spajanjem s vizijom budućnosti, Dužijanca potiče kreiranje pozitivnog imidža cijele Subotice", rekao je Laban, zaključujući da samo ukoliko poštujemo unikatnost možemo iskreno biti povezani, i graditi Suboticu kojom ćemo se ponositi, koja će biti sretni dom budućih generacija.

Ni ove godine nije zaboravljen utemeljitelj crkvene Dužijance mons. Blaško Rajić. U popodnevnim satima bandaš i bandašica te direktor i predsjednik UBH „Dužijance" uz druge poštovatelje toga velikana posjetili su njegov grob u subotičkom „Kerskom groblju". U prigodnom obredu bandaš Marko položio je na njegov grob snopić od žita a bandašica buket cvijeća. Oni su ujedno preuzeli na sebe brigu da u narednih godinu dana povremeno posjećuju njegov grob i vode brigu da bude lijepo uređen i za velike blagdane okićen cvijećem, zovom ili mladim zelenim žitom. Slavlje Dužijance 2018. završilo je bandašicinim kolom na gradskom Trgu slobode. Na to tradicionalno narodno veselje okupi se uvijek veliki broj građana iz Subotice i okolnih naselja kao i turista koji se zateknu u gradu. Bandašicino kolo započelo je pozdravom predsjednika UBH „Dužijance", dr. Andrije Anišića, ističući da je ovogodišnja Dužijanca spojila u sebi tri jubileja: 50. obljetnicu manifestacije „Takmičenje risara", 50. obljetnicu prve gradske dužijance, kada je ona prvi put, nakon II. svjetskog rata, izašla na ulice grada Subotice te najdraži jubilej – 25. obljetnicu zajedničke Dužijance (crkvene i gradske). Slavlje je nastavljeno uz igru različitih kola i narodnih plesova uz pratnju šest tamburaška ansambla koji su pokazali svoje umijeće na tamburici.

Kardinal Puljić posvetio župnu crkvu i oltar u Suhom Polju

Župna crkva bila je minirana u nedavnome ratu, izgradnja nove počela je 1998. a radovi na konačnom uređenju privedeni su kraju za mandata sadašnjeg župnika fra Marka Jukićara.

Suho polje, 12.8.2018. (IKA/KTA) - Vrhbosanski nadbiskup kardinal Vinko Puljić predslavio je u nedjelju 12. kolovoza svečano misno slavlje pod kojim je posvetio župnu crkvu Uznesenja Blažene Djevice Marije u Suhom Polju i oltar, u koncelecijaciji s desetak svećenika te asistenciju franjevačkih novaka s Gorice.

Prije ulaza u crkvu kardinal Puljić predao je ključ sadašnjem župniku fra Marku Jukiću koji je otključao crkvu. Nakon što se u crkvu ušlo u procesiji, kardinal Puljić je posvetio vodu i njom pošćropio vjernike i crkvu. Slijedila su misna čitanja, a umjesto molitve vjernika pjevale su se litanije nakon kojih su župnik Jukić i kardinal Puljić potpisali povelju koja je stavljena u oltar sa moćima sv. Leopolda Bogdana Mandića. Kardinal Puljić pomazao je oltar i dvanaest križeva, a nakon posvete nastavljeno je misno slavlje. Župnik je na kraju zahvalio svima koji su pomogli u izgradnji crkve, a posebno kardinalu Puljiću za čin posvete. Poslije mise druženje je nastavljeno u prostorijama župne kuće.

Crkva u Suhom Polju bila je minirana u Domovinskom ratu. 1998. godine započela je izgradnja nove crkve koja je za samo dvije godine, premda nedovršena, bila u uporabi. Nakon osam godina započeti su radovi na konačnom uređenju crkve koji su privedeni kraju za mandata župnika fra Marka.

Biciklom od Labina Dalmatinskog do Bosanskog Grahova u čast poginulih branitelja

U povodu Dana sjećanja na poginule hrvatske branitelje održanog 13. kolovoza, ratni veteran 141. brigade HV Jakša Bulić iz Splita odlučio je - u znak sjećanja na svoje poginule suborce, ali i sve druge poginule branitelje - krenuti na memorijalni biciklistički maraton od Labina Dalmatinskog do Bosanskog Grahova.

Bosansko Grahovo, 13.8.2018. (IKA) - U povodu Dana sjećanja na poginule hrvatske branitelje održanog 13. kolovoza u Bosanskom Grahovu, ratni veteran 141. brigade HV Jakša Bulić iz Splita odlučio je - u znak sjećanja na svoje poginule suborce, ali i sve druge poginule branitelje - krenuti na memorijalni biciklistički maraton od Labina Dalmatinskog do Bosanskog Grahova.

Želja mu je bila napraviti isti onaj ratni put koji je napravio 1995. kao mladi branitelj, zajedno s drugim prijateljima iz 141. brigade. Naime, Jakša se kao mladić te godine odazvao na mobilizaciju uoči VRO „Oluja“ i zajedno s ostalim suborcima bio poslan na čuvanje crte bojišnice na području Bosanskog Grahova gdje su 13. i 14. kolovoza 1995. sudjelovali u teškim borbama protiv srpskih snaga u kojima je poginuo 21 hrvatski vojnik.

Jakša je biciklom put Bosanskog Grahova krenuo 12. kolovoza iz Labina Dalmatinskog pa preko Dalmatinske zagore i Sinja došao u Odžak kod Livna gdje je prespavao kod prijatelja. Iz Odžaka je sutradan nastavio za Grahovo gdje je stigao na komemoraciju u povodu Dana sjećanja. Ispred spomen-križa u Bosanskom Grahovu Jakšu je pozdravio banjolučki biskup Franjo Komarica koji mu je čestitao na tom podvigu i podijelio blagoslov.

Jakšin put biciklom od Labina do Grahova bio je dug 180 km, a prešao ga je za 14 sati.

Dan sjećanja na poginule branitelje u Bosanskom Grahovu

U Bosanskom Grahovu je 13. kolovoza 22. put obilježen Dan sjećanja na poginule hrvatske branitelje. Ta se komemoracija održava svake godine 13. kolovoza u znak sjećanja na 21 branitelja 141. brigade i 7. gardijske brigade HV koji su poginuli 13. i 14. kolovoza 1995. godine.

Bosansko Grahovo, 13.8.2018. (IKA) - U Bosanskom Grahovu je 13. kolovoza 22. put obilježen Dan sjećanja na poginule hrvatske branitelje. Ta se komemoracija održava svake godine 13. kolovoza u znak sjećanja na 21 branitelja 141. brigade i 7. gardijske brigade HV koji su poginuli 13. i 14. kolovoza 1995. u bitki kod Bosanskog Grahova. Širi povod tom molitvenom okupljanju je sjećanje i molitva za sve poginule hrvatske branitelje koji su dali živote u oslobodilačkim akcijama Hrvatske vojske Ljeto 95 i Oluja na području Dinare, Livanjskoga polja i Bosanskoga Grahova.

Misu u župnoj crkvi Sv. Ilije proroka u Bosanskom Grahovu (Obljaju) predvodio je banjolučki biskup Franjo Komarica u zajedništvu s drvarsko-grahovskim župnikom don Davorom Klećinom. Na komemoraciju u Bosansko Grahovo stigli su rodbina, prijatelji i suborci poginulih branitelja iz Splita, Kaštela i Varaždina organizirani u udruge roditelja poginulih i veterana spomenutih brigada, kao i predstavnici Koordinacije braniteljskih udruga HVO Hercegbosanske županije.

Komemoraciji su nazočili i predsjednik Vlade HBŽ Ivan Jozić, savjetnik Generalnog konzulata RH u Mostaru Drago Matijević, gradonačelnik Kaštela Jozo Vidić, predstavnici Grada Splita, te općina Lećevica, Prgomet i Primorski Dolac, predstavnici Splitsko-dalmatinske županije, a bio je nazočan i ravnatelj Memorijalno-dokumentacijskog centra Domovinskog rata iz Zagreba dr. Ante Nazor.

Vojne strukture iz BiH na komemoraciji predstavljali su pukovnik Martin Pažin iz 1. pješačke pukovnije hrvatske komponente OS BiH, kao i zapovjednik vojarne u Livnu Marinko Romić te Mijo Šteko.

U propovijedi je biskup Komarica pozvao na čuvanje sjećanja na žrtvu branitelja te izrazio nadu da njihova žrtva nije uzaludna i potaknuo sve nazočne da budu graditelji mira i pravednijeg i solidarnijeg društva.

Na kraju mise branitelj iz Srinjina Poljičkih Damir Vladušić, koji je ranjen 13. kolovoza 1995. kod Bosanskog Grahova, darovao je župi vlastoručno izrađenu maketu stare grahovske župne crkve Sv. Ilije proroka, rađenu u kamenu, u obliku kako je izgledala prije rušenja 1941. godine.

Nakon mise komemoracija je nastavljena pred spomen-križem u središtu Bosanskoga Grahova gdje su položeni vijenci i upaljene svijeće, uz nazočnost počasnog voda OS BiH i sviranje počasne trube, a potom je biskup Komarica izmolio molitvu opijela za sve poginule branitelje.

Organizator i ovogodišnjeg Dana sjećanja u Bosanskom Grahovu bile su dvije domaće udruge - Udruga za očuvanje kulturne i povijesne baštine „Don Juraj Gospodnetić“ i Udruga dragovoljaca i veterana Domovinskog rata HVO-a Heceg Bosne, podružnica Bosansko Grahovo.

Inozemne vijesti

Južni Sudan: Više od stotinu djece razvojačeno

Oslobođenje jednog dijela djece, kao rezultat dugih pregovora koji su počeli 2016. godine uz pomoć UNICEF-a, Vlade i pobunjenika, svečano je proslavljeno 7. kolovoza.

Juba, 7.8.2018. (IKA) - U Južnom Sudanu se oko 20 tisuća djece nalazi se u rukama oružanih skupina. UNICEF se već nekoliko godina zauzima za njihovo oslobođenje. Ovogodišnji napredak u pregovorima daje nam nadu da će se jednoga dana sva djeca koja su još uvijek u rukama naoružanih skupina moći vratiti svojim obiteljima, rekao je Mahimbo Mdoe, predstavnik UNICEF-a u Južnom Sudanu, prenosi Vatican News. Bojeći se da bi ponovno izbijanje sukoba moglo ugroziti desetke tisuća djece, UNICEF je od oružanih skupina zatražio trenutni prekid novačenja i bezuvjetno oslobađanje sve djece. Već tri godine ta agencija Ujedinjenih naroda nadgleda oslobađanje djece vojnika, ali novi sukobi i novačenja u Južnom Sudanu opasno ugrožavaju napredak koji je ostvaren u pregovorima. Međutim, nedavni sporazum između predsjednika Salva Kiira i njegova suparnika dao je ljudima nadu, protumačila je Giorgia Gelfi, voditeljica projekta „Liječnici s Afrikom“ u Južnom Sudanu. Naime, gospodarska kriza, koja traje od 2016. godine, bacila je tu zemlju na koljena, pa je i to razlog da se postigne dogovor sukobljenih strana kako bi zavladao mir.

Oslobođenje jednog dijela djece svečano je proslavljeno 7. kolovoza. To je rezultat dugih pregovora koji su počeli 2016. godine uz pomoć UNICEF-a, Vlade i pobunjenika, objasnila je Gelfi. Djeca su službeno razoružana i odjevena u građansku odjeću. Pregledat će ih liječnici, i primit će psihološku potporu kako bi ponovno bili uključeni u društvo. Osim toga, UNICEF je već pripremio njihov povratak kućama, te će i obitelji dobiti pomoć u hrani za tri mjeseca. U planu je i stručno obrazovanje i školovanje u centrima za ubrzano učenje. Za tu djecu nastojimo predložiti programe ponovnog uključivanja u društvo koje ih često ne prihvaća. Pokušavamo to učiniti kroz školu i stručno obrazovanje.

Dvije godine nakon podjele Sudana, odnosno 2013. godine, zemlja je ušla u građanski rat obilježen zločinima na nacionalnoj osnovi što je prouzročilo humanitarnu krizu, te desetke tisuća poginulih i četiri milijuna raseljenih osoba. Od početka sukoba među žrtvama su tisuće djece koja su uvijena ili ranjena, a mnogo više ih je pobjeglo u Ugandu, Keniju i Etiopiju. Ali, podatak koji najviše zabrinjava odnosi se na gotovo 20 tisuća djece koju su unovačile oružane skupine i koja su prisiljena boriti se uz njih.

SAD: Kardinal traži povjerenstvo za slučajeve zlostavljanja

Washingtonski nadbiskup kardinal Donald Wuerl predložio je osnivanje povjerenstva na visokoj razini za primanje i procjenu mogućih optužbi ili glasina o seksualnim prijestupima koje su počinili članovi episkopata, te za moguće obavještavanje apostolskog nuncija i Svete Stolice.

Vatikan, 8.8.2018. (IKA) - Washingtonski nadbiskup kardinal Donald Wuerl, koji je u telefonskom razgovoru za „National Catholic Reporter“ potaknuo Američku biskupsku konferenciju da bude odlučna nakon događaja koji uključuju njegovog prethodnika Teodora Edgara McCarricka, predložio je osnivanje povjerenstva na visokoj razini za primanje i procjenu mogućih optužbi ili glasina o seksualnim prijestupima koje su počinili članovi episkopata, te za

moguće obavještavanje apostolskog nuncija i Svete Stolice.

U međuvremenu, u otvorenom pismu upućenom vjernicima, biskup Ronald William Gainer htio ih je osobno upoznati s bolnim ishodom unutarnjih istraga koje su se vodile o slučajevima zlostavljanja maloljetnika, a koje je počinilo sedamdeset svećenika i sjemeništaraca te biskupije. To su zločini koji su navodno počinjeni i prikrivani od 1947. godine. Biskup je najavio odluku da će objaviti popis optuženih. Naime, već je 2016. godine htio objaviti taj popis, ali je državni odvjetnik zatražio tajnost kako bi zaštitio odvijanje istrage. Danas se, međutim, ta imena mogu provjeriti na mrežnim stranicama uz optužnice pored njih.

Nakon slučaja McCarrick, kardinal Daniel DiNardo, predsjednik Američke biskupske konferencije, prije nekoliko je dana javno priznao tešku moralnu pogrešku u Crkvi. Biskup Gainer je pak svjestan odgovornosti ne samo onih koji su djelovali, nego i vodstva njegove biskupije koja godinama nije učinila ništa i nije uspjela zaštititi djecu koja su joj bila povjerena. Upravo je zbog tog nedjelovanja biskup naredio hitno uklanjanje iz svih zgrada, škola ili ustanova natpise s imenima svojih prethodnika do 1947. godine, do datuma kada su počele sudske istrage. Svi su krivi zbog prikrivanja istraživanja i naznaka da nisu dovoljno odlučno djelovali podcjenjujući optužbe žrtava, a nažalost povijesni arhivi to svjedoče, napomenuo je biskup.

U pismu je biskup Gainer izjavio da želi ispaštati zbog grijeha, u svoje ime i u ime biskupije, te je izrazio duboku bol i zamolio za oprostjenje one koji su preživjeli seksualna zlostavljanja. Osim toga, pozvao je sve da rade kako bi poboljšali promjene koje su u tijeku, te kako se ta zlodjela ne bi više nikada dogodila. Ističući smjernice izmirenja, ozdravljenja, odgovornosti i sprečavanja budućih zlostavljanja, dokument određuje stroga pravila za izbor svećeničkih kandidata i osoba koje se zapošljavaju u crkvenim ustanovama, prenosi Vatican News.

Argentinski Senat odbacio prijedlog izmjene zakona o pobačaju

Nakon 16-satne rasprave prijedlog zakona o nekažnjivosti pobačaja do 14. tjedna odbačen je 8. kolovoza s 38 glasova protiv i 31 za. Stalno vijeće Argentinske BK u posebnom priopćenju zahvalilo je svima koji su se u javnoj raspravi zauzeli za zaštitu života.

Buenos Aires, 9.8.2018. (IKA) – Nakon 16-satne rasprave argentinski Senat odbacio je 8. kolovoza prijedlog zakona o nekažnjivosti pobačaja do 14. tjedna s 38 glasova protiv i 31 za. Prijedlog zakona koji je 14. lipnja već odobrio Dom zastupnika sa samo 4 glasa protiv, ove parlamentarne godine ne može još jednom doći na red. Uoči glasanja obje su strane pozivale na masovne prosvjede, dok istodobno zemlju potresa niz štrajkova prosvjetnih djelatnika i veliki korupcijski skandal koji se odnosi na prošlo i sadašnje državno vodstvo.

U tijeku senatske rasprave u prepunoj katedrali u Buenos Airesu „misu za život“ predvodio je domaći nadbiskup i argentinski primas kardinal Mario Poli, kojemu su se pridružili i nuncij Leon Kalenga Badikebele i predsjednik Argentinske biskupske konferencije nadbiskup Oscar Vicente Ojea.

I nerodeni bi trebali imati pravo pripadati našoj povijesti i zemlji u kojoj ima mjesta za sve i nitko nije suvišan, upozorio je kardinal Poli u propovijedi. Vjernike je pozvao

da se zauzmu za trudnice u teškoćama, stvarajući prostor u kojem će buduće majke sa svojim problemima i strahovima naći sigurnost i pomoć.

Nakon objavljivanja rezultata glasovanja Stalno vijeće Argentinske BK u posebnom priopćenju zahvalilo je svima koji su se u javnoj raspravi o izmjeni zakona o pobačaju zauzeli za zaštitu života. Kroz nastojanja za zaštitu života od začeca do naravne smrti ojačali su i ekumenski i međureligijski dijalog, ističe se u priopćenju.

Pred nama je sada veliki pastoralni izazov – intenzivnije i razvidnije naviještati vrijednost života, što uključuje poučavanje odgovornog poimanja spolnog života kao i podršku ustanova koje pružaju pomoć trudnicama u teškoćama osobito iz siromašnih krajeva, kao i ženama koje su prošle traumu pobačaja, ističe se u priopćenju Stalnog vijeća.

Napadi na crkve i svećenike na istoku Etiopije

Katolički biskup biskup Angelo Pagano istaknuo je 9. kolovoza u razgovoru za agenciju Fides da pobunjenici napadaju bogoštovna mjesta i ubijaju samo kršćane.

Addis Abeba, 9.8.2018. (IKA) – Najnovije izbijanje nasilja na istoku Etiopije posebno je pogodilo kršćanske crkve i vjernike. U nemirima u regiji Somali život su izgubila najmanje šestorica svećenika Etiopske pravoslavne Crkve. Patrijarh Mathias već je početkom tjedna upozoravao na ubojstva svećenika i brojne spaljene crkve. Točan broj ubijenih civila još je nepoznat, prenosi Kathpress.

Katolički biskup Angelo Pagano opisao je za agenciju Fides kako je protekle subote, 4. kolovoza, upravo blagoslovio kapelu u predgrađu grada Jijiga kada su izbili nemiri. Vidio je kako gori obližnja pravoslavna crkva. Kasnije je pravoslavni svećenik pronađen ubijen dok su još jednoga ranjenoga duhovnika i starješinu sela uspjeli spasiti. Sljedećeg dana utvrđeno je da je samo na području Vikarijata Harar spaljeno najmanje osam pravoslavnih crkava a smrtno su stradali svećenici, đakoni i crkveni službenici. Razorena je i katolička kapela koju je blagoslovio dan ranije. Budući da je građena od cigle nisu je uspjeli spaliti, ali su uništili sve što nisu uspjeli ponijeti - slike, raspelo, generatore, kazao je mons. Pagano.

Sigurnost za primatelje i one koje se prima

Ako svi naučimo više poštovati pravila prihvata, vjerujem da će biti lakše tražiti to poštovanje od onih koji dolaze k nama, istaknuo je u razgovoru za Radio Vatikan bolonjski nadbiskup Matteo Maria Zuppi.

Vatikan, 10.8.2018. (IKA) - U razgovoru za Radio Vatikan bolonjski nadbiskup Matteo Maria Zuppi, koji je 1. listopada prošle godine pratio papu Franju prilikom njegova posjeta bolonjskom prihvatilištu migranata, govoreći o teškim životnim uvjetima radnika migranta na jugu Italije istaknuo je da je sigurnost važna - onih koji prihvaćaju, ali i onih koji su prihvaćeni.

Nadničari, koji su većinom migranti, ne mogu živjeti u potleuščicama kao miševi, istaknuo je prije tri dana predsjednik Talijanske biskupske konferencije kardinal Gualtiero Bassetti koji je također izrazio svoju zabrinutost za poštovanje osobe. Talijani nisu rasisti, ali, boje se jer se ne osjećaju zaštićeni, a strah ne dopušta primati one koji su u potrebi, nego braniti se od njih. Potrebno je osloboditi Talijane od straha koji ih tjera da u drugima vide neprijatelja, rekao je kardinal Bassetti.

Strah je često loš savjetnik, ali to je stvarnost, jer svi smo u istom čamcu. Crkva, koja je blizu svima, ukazuje na stvarne

probleme i uvijek s posebnom pažnjom na čovjeka, osobu, tko god ona bila. U svezi s izvanrednim stanjem migranata u Italiji, bolonjski nadbiskup uvjeren je da su osim spotova i tweetova potrebna i pravila, i po tome će se vidjeti što će Vlada biti sposobna učiniti kako bi se suočila s tim pitanjem. Mislim, naprimjer, na pitanje humanitarnih koridora ili kako odgovoriti na „pravo odlaska u neku zemlju i pravo boravka u nekoj zemlji“, što je u temelju odluke Crkve da pomogne kako bi migranti mogli ostati; dakle, kako omogućiti budućnost u njihovim matičnim zemljama da ne bi trebali emigrirati. Istodobno, onima koji se suočavaju s velikim rizikom putovanja potrebno je dati odgovore koji su dostojni zemlje čiji je najdublji korijen u humanizmu, naglasio je Zuppi.

Ne vjerujem da su mladi Afrikanci sretni kada tjednima stoje i ne rade ništa, nastavio je nadbiskup Zuppi koji je bio duhovni pratitelj Zajednice svetog Egidija. Migranti često izgube glavu jer nemaju budućnosti. Dakle, sigurnost je važna, ali zajedno sigurnost onih koji primaju i sigurnost onih koji su primljeni. Talijanima koji se ponašaju agresivno prema migrantima, iskazujući netoleranciju, bolonjski nadbiskup poručio je da je agresija uvijek opasna, i sjeme je za drugu agresiju. Svi moraju poštovati svoju ulogu; iznad svega, u riječima se mora osjetiti poštovanje prema drugima, tko god oni bili. Postoje Talijani koji misle da je njihova zemlja preslaba da primi i integrira strance. Kada prihvaćamo druge, onda smo snažniji, objasnio je nadbiskup Zuppi i zaključio da prihvaćanje pomaže još više shvatiti tko smo; svima pomaže, pa i onima koji su u svojoj domovini. Ako svi naučimo više poštovati pravila prihvata, vjerujem da će biti lakše tražiti to poštovanje od onih koji dolaze k nama.

Papina poruka Kolumbovim vitezovima

U prigodi njihove 136. skupštine papa Franjo istaknuo je aktualnost duhovne karizme njihova utemeljitelja o. Michaela Mc Givneya, i njegove nerazdvojne veze između vjere i ljubavi kroz udругu koja se zauzima u kršćanskoj formaciji i uzajamnoj potpori među članovima.

Vatikan, 10.8.2018. (IKA) - U prigodi 136. skupštine koja se ovih dana održala u Baltimoru papa Franjo uputio je poruku Kolumbovim vitezovima, američkoj dobrotvornoj katoličkoj organizaciji koja se zauzima u karitativnom radu i u zaštitu obitelji. U poruci na engleskom jeziku, upućenoj vrhovnom vitez u Carlu A. Andersonu, a koju je potpisao Papin državni tajnik kardinal Pietro Parolin, Sveti Otac istaknuo je aktualnost duhovne karizme njihova utemeljitelja, časnoga sluga Božjega o. Michaela Mc Givneya, i njegove nerazdvojne veze između vjere i ljubavi, i to kroz udругu koja se zauzima u kršćanskoj formaciji i uzajamnoj potpori među članovima, prenosi Vatican News.

Vjera i ljubav pojmovi su istaknuti i u apostolskoj pobudnici Gaudete et exultate, u kojoj papa Franjo poziva da se nadahnjujemo velikim svecima koji su svakodnevno ujedinjavali vjeru, molitvu i karitativno djelovanje. Papa stoga u poruci podupire ustrajne napore Kolumbovih vitezova koji, kroz konkretnu ljubav i solidarnost prema siromašnima i potrebitima, na svim razinama daju svjedočanstvo Božje ljubavi. Tu ljubav ostvaruju kroz projekte kao što su, primjerice, „Vjera u akciji“ i „Pomažući rukama“, ali je ona, primijetio je Papa, tiha i skromna, kako je poučavala Majka Terezija iz Kolkate, i sve prikladnija za nove oblike siromaštva i potreba koje se pojavljuju u današnjem društvu.

Uoči putovanja u Irsku na Svjetski susret obitelji Sveti Otac izrazio je zahvalnost za zauzimanje Kolumbovih vitezova u naviještanju Evanđelja obitelji, ohrabrujući muškarce u

njihovu pozivu katoličkih muževa i očeva, te štiteći pravu narav braka i obitelji u društvu. Osim toga, nada se da će i dalje voditi i pružati potporu posebice novim naraštajima mladih koji, u svijetu zaslijepljenom svjetlošću protivnom evanđelju, nastoje i dalje biti Kristovi učenici i djeca Crkve. Na kraju je papa Franjo zahvalio za zauzimanje vitezova za našu braću i sestre velike kršćanske zajednice koji su zbog svoje vjere podvrgnuti predrasudama i progonima. Osim toga, posebno je od vitezova i njihovih obitelji zatražio da se i dalje mole za mir na Bliskom istoku, za obraćenje srca, i za iskreno zalaganje u svrhu dijaloga i pravednoga rješenja sukoba.

U Peruu ubijen isusovac

Španjolski isusovac pronađen je u petak mrtav u amazonskoj školi za domorodačku djecu, objavili su isusovački izvori.

Vatikan, 11.8.2018. (IKA) – 73-godišnji isusovac pronađen je u petak 10. kolovoza rano ujutro mrtav u peruanskoj amazonskoj provinciji Bagua, obavila je tamošnja isusovačka zajednica a prenosi Kathpress. Prema isusovačkim podacima tijelo o. Carlosa Riudavetsa pronađeno je s ubodnim ranama. Španjolski isusovac djelovao je 38 godina u zabačenom dijelu Perua u školi za domorodačku djecu u Yamakentasi. Njegovo je tijelo pronađeno u kuhinji te škola, a peruanska isusovačka provincija nada se da će vlasti uskoro naći počinitelja i razjasniti motive ubojstva.

„Ovdje smo“

Više od 70 tisuća mladih iz 195 talijanskih biskupija susrelo se 11. i 12. kolovoza s papom Franjom u organizaciji Nacionalnoga ureda za pastoral mladih Talijanske BK u pripravi listopadske Sinode o mladima te Svjetskog dana mladih u Panami.

Vatikan, 12.8.2018. (IKA) – Više od 70 tisuća mladih iz 195 talijanskih biskupija susrelo se 11. i 12. kolovoza s papom Franjom u organizaciji Nacionalnoga ureda za pastoral mladih Talijanske biskupske konferencije pod geslom „Ovdje smo“ u pripravi listopadske Sinode o mladima te Svjetskog dana mladih u Panami. Bio je to i vrhunac hodočašća koje je više od 40 tisuća mladih započelo 3. kolovoza kroz svoje biskupije pod geslom „Hodočašće tisućama putova“.

U subotu je na stadionu prostoru Circa Massima održano molitveno bdjenje, večer slavljenja i svjedočenja vjere i bratskog zajedništva. Mladi su pjesmom izrazili svoju radost čekajući Papu te ga osobito slušali kada je odgovarao na pitanja nekih od njih koji su izrazili svoje nade, nesigurnosti, snove, odanost i svjedočanstvo.

Vaša je zadaća pretvoriti svoje sadašnje snove u stvarnost, a za to je potrebna hrabrost, istaknuo je Sveti Otac odgovarajući na želje dvoje mladih koji žele biti vjerni svojim težnjama unatoč predrasudama nekih odraslih i strahu od osude drugih. Upozorio je da u životu odrasli često prestanu sanjati, prestanu riskirati, možda i zato što snovi mladih dovode u krizu njihov životni izbor. Mladima je stavio za uzor primjer sv. Franje, mladića iz 13. stoljeća koji je hrabro promijenio povijest Italije. Prihvatio je rizik i sanjao velike stvari, nije poznao granice i sanjajući je završio život. Ali, samo s Bogom; veliki snovi se ne pretvaraju u obmane i ludilo svemoći, poručio je Papa.

Jedna je djevojka pred Svetim Ocem otvorila svoje srce i povjerila mu strah od obveze braka i, u isto vrijeme, želju za osnivanjem obitelji prije nego što počne raditi, kao što savjetuju mnogi odrasli. Osjeća se nedostatak odraslih koji

bi trebali biti oslonac i koji znaju slušati, istaknula je. Odgovarajući joj, Papa je ohrabrio mlade da se ne boje ozbiljno razmišljati o ljubavi koja riskira, raste i koja je plodna. Riskirajte u ljubavi! Ideja izbora koja je danas na pameti ljudima jest ideja slobode bez ograničenja. Budite oprezni, biti bez obaveza i uvijek imajući neki izlaz za bijeg, znači da izabirete, „ali“... Taj nas „ali“ koči. Biti kršćanin nije status, moramo odabrati svjedočenje.

Nakon što mu je jedan mladić uputio velika pitanja o smrti, boli i sablazni u Crkvi koji joj oduzimaju uvjerljivost, Sveti Otac rekao je da riječi ponekad, premda govore o Bogu, izdaju Njegovu poruku ljubavi. Katkada smo i mi oni koji izdaju evanđelje. Moramo izabrati svjedočanstvo, Isus nas uči kako izići iz samih sebe. Crkva je bez svjedočanstva samo dim, poručio je Papa.

Dok su se izmjenjivali glazba i razmišljanja, na pozornicu je došla bivša gimnastičarka koja je već 10 godina u invalidskim kolicima, ali sposobna iznenaditi plešući. Uz pomoć druge plesačice oduševila je čitav Circo Massimo, obavijajući ga tišinom koju samo ljepota može darovati.

Govoreći o simboličnom značenju hoda i tumačeći evanđelje, papa Franjo mladima je poručio: „Crkvi treba vaš polet, vaše spoznaje i vaša vjera. Kada stignete tamo gdje mi još nismo, imajte strpljenja pričekati nas, kao što je Ivan čekao Petra pred praznim grobom. Samo zajedno i s Bogom, možemo stići do dalekih ciljeva i pomoći ranjenoj braći. Koliki grobovi danas čekaju naš posjet! Kolike su ranjene, pa i mlade osobe, zapečatile svoje trpljenje stavljajući, kako se kaže, na njega veliki kamen. Snagom Duha Svetoga i Isusovom riječi možemo maknuti te gromade i dopustiti da u te mračne tmine uđe svjetlo.

Postoji tajna kako možemo brzo i hitro ići kroz život, podsjetio je Sveti Otac i prije nego što su počeli moliti molitvu Sinode koja je posvećena njima, te prije nego što ih je blagoslovio, zaključio je: „Lijep će i zahtjevan biti povratak vašim kućama, zavičajima i vašim zajednicama. Idite tim putem s povjerenjem i snagom koju je imao Ivan, ljubljani učenik. Tajna je u tome, biti i znati da si ljubljen, ljubljena, da te ljubi Gospodin Isus“ i Otac.

Nedjeljni Angelus na Tgu Sv. Petra ponovno je okupio mlade talijanske hodočasnike oko Pape koji im je povjerio mandat, te blagoslovio Loretsku Gospu i križ sv. Damjana koje će ponijeti na Svjetski dan mladih u Panami 2019. godine. „Danas vas potičem da budete protagonisti u dobru! Nemojte biti mirni kad ne činite zlo, jer svatko je kriv za dobro koje može učiniti, a ne učini ga“, poručio im je Papa. Izrazio je nadu da će se upravo od njih roditi svijet koji će biti sposoban prihvatiti dobro. Nije dovoljno ne mrziti, treba praštati; nije dovoljno ne pamtiti zlo, treba moliti za neprijatelje; nije dovoljno ne biti razlog podjele, valja donositi mir tamo gdje ga nema, upozorio je Sveti Otac.

Nakon molitve Anđeoskoga pozdravljenja, Papa je pozdravio svećenike i redovnice te im zahvalio za njihov svakodnevni rad s mladima. Posebno je zahvalio Talijanskoj biskupskoj konferenciji koja je organizirala susret, i na kraju ponovno potaknuo mlade da po povratku u svoje zajednice svojim vršnjacima, i svima s kojima će se susresti, svjedoče radost bratstva i zajedništva koje su iskusili ovih dana hodočašća i molitve.

Prije Angelusa predsjednik Talijanske biskupske konferencije kardinal Gualtiero Bassetti s mladima i oko stotinu biskupa u njihovoj pratnji predvodio je misno slavlje na Trgu Sv. Petra. Kardinal Bassetti mlade je potaknuo da bez obzira na visoku stopu nezaposlenosti s pouzdanjem gledaju u budućnost istodobno ne zatvarajući oči pred problemima. Također se ponovno založio za kulturu dobrodošlice.

Venezuela: Biskupi protiv političkoga nasilja

Nakon pokušaja atentata na predsjednika Madura, venezuelski biskupi traže da se prekinu svojevolsna uhićenja, nečovječno postupanje, mučenja i nestanak ljudi. Vlada, nastojeći otkriti krivce, povećava krizu i nesigurnost.

Caracas, 13.8.2018. (IKA) - Nema mira u Venezueli nakon pokušaja atentata na predsjednika Nicolasa Madura. Nastojeći pronaći krivce za to, Vlada stvara ozračje krize i nesigurnosti. Biskupi su stoga pozvali na zaustavljanje represije koja zabrinjava zemlju, prenosi Vatican News. Nitko ne smije biti lišen dostojanstva – tom se rečenicom pape Franje Povjerenstvo Pravda i mir Venezuelske biskupske konferencije oglasilo osvrćući se na zbivanja nakon navodnoga atentata na Predsjednika. U priopćenju koje su potpisali nadbiskup Roberto Luckert, predsjednik povjerenstva, i don Saul Ron Braasch, generalni vikar za Pravdu i mir, biskupi pozivaju Vladu da prekine nasilnu represiju nad građanima, da prestane s djelima koja otežavaju stanje krize, nesigurnosti i društvene neuravnoteženosti u kojoj se nalazi zemlja. Osim toga, biskupi pozivaju Moralno republičko vijeće na obvezu zaštite ljudskih prava građana, te na istragu o administrativnoj odgovornosti dužnosnika koji krše ta prava. Venezuelski biskupi izjasnili su se protivnima kršenju ljudskih prava te pozvali da se prijavi svako djelo kojim se krši zakon. Djela koja se istražuju trebaju biti provjereni kroz kazneni postupak i u nadležnim sudovima; to su prijeko potrebni uvjeti za utvrđivanje odgovornosti i krivnje.

Osim toga, upozorili su da uhićenja zastupnika, dužnosnika i građana na temelju indicija ili pretpostavki o kaznenoj odgovornosti ne smiju dovoditi do svojevolsnih zatvaranja, okrutnoga i nečovječnoga postupanja, mučenja i nestanka ljudi. Biskupi su stoga zatražili od Moralnoga republičkog vijeća da nadzire stvarno poštovanje ljudskih prava, nasuprot samovolji i izobličenju vlasti, i djelujući tako da se utvrde odgovornosti svakog dužnosnika koji krši ljudska prava.

Atentat je izvršen u subotu, 4. kolovoza, u Caracasu. Eksplozirala je jedna plastična bomba, pričvršćena na dron, nedaleko od mjesta na kojemu je predsjednik Nicolas Maduro držao govor u prigodi 81. obljetnice ustanovljenja nacionalne garde. Maduro je ponovno izabran za predsjednika 20. svibnja, na izborima koji su po mišljenju opozicije prijevara.

Apel nadbiskupa Fishera protiv ozakonjenja eutanazije

Australski Senat od 14. do 16. kolovoza raspravlja te glasuje o mjeri kojom se želi ukinuti zakon iz 1997. godine koji pojedinačnim federalnim jedinicama zabranjuje ozakoniti eutanaziju i potpomognuto samoubojstvo.

Sidney, 14.8.2018. (IKA) - Australski Senat od 14. do 16. kolovoza raspravlja te glasuje o mjeri kojom se želi ukinuti zakon iz godine 1997. koji pojedinačnim federalnim jedinicama zabranjuje ozakoniti eutanaziju i potpomognuto samoubojstvo. Ta je mjera bila prihvaćena nakon što su godine 1995. federalne jedinice na sjeveru Australije odobrile takozvanu „slatku smrt“, prenosi Vatican News.

Mjesna Katolička Crkva odmah je stala u obranu života i najranjivijih ljudi koje pogađaju takvim smrtonosnim praksama. Potpišite peticiju, kažite „ne“ eutanaziji poziva se u apelu koji je uputio sidnejski nadbiskup i primas Australije Anthony Fisher, koji je pokrenuo skupljanje potpisa, a organizirala ga je pro-life skupina „Nada – Sprečavanje eutanazije i potpomognutog samoubojstva“ koja okuplja različite organizacije i pojedince.

Nadbiskup je od svih koji se zauzimaju za kulturu života i

ljubavi zatražio da se ujedine kako bi senatori glasali protiv prijedloga zakona, izbjegavajući olakšavanje puta do ozakonjenja eutanazije. Konkretno, mjera bi omogućila da se na području glavnoga australskog grada Camberre, na sjeveru zemlje i na otoku Norfolk, koji pripada Sidnejskoj nadbiskupiji, ozakoni eutanazija i potpomognuto samoubojstvo.

Prijedlog zakona predstaviti će senator liberaldemokrat David Leyonhjem koji je za medije izjavio da je s premijerom Malcolmom Turnbullom postignut dogovor kako bi se omogućilo glasanje po savjesti o tom pitanju u oba doma Parlamenta, u zamjenu za njegov glas za obnovu „Australskog povjerenstva za gradnju i graditeljstvo“. Ako sporazum ne bude poštovan, senator Leyonhjem zaprijetio je da će kazniti Vladu odbijajući raditi s njom na temeljnim reformama poput poreznih olakšica.

Sidnejska nadbiskupija podsjetila je da eutanazija i potpomognuto samoubojstvo nerazmjerno pogađaju najranjivije osobe koje su izložene zloupotrebama kao što su starije osobe, nepokretni i druge rizične skupine, te je zatražila od Senata da prizna kako iskustvo u inozemstvu pokazuje da ne postoji siguran način ozakonjenja te prakse. Osim toga, istaknula je da se „Australska liječnička udruga“ uvijek protivila ozakonjenju potpomognutog samoubojstva i eutanazije. Možemo učiniti nešto bolje za bolesne i najranjivije u našoj zajednici, naglasio je nadbiskup Fisher.

Mrežna stranica pro-life skupine „Nada“ istaknula je službeno stajalište „Australske udruge liječnika“ koja je ostala dosljedna svojem opiranju ozakonjenju eutanazije i potpomognutog samoubojstva. Prema njihovom mišljenju liječnici ne bi smjeli biti uključeni u zahvate kojima je prvotna namjera završetak života osobe.

Prošle je godine 105 australskih stručnjaka za palijativnu skrb potpisalo otvoreno pismo zahtijevajući od Vlade savezne države Victoria da ne ozakoni eutanaziju i potpomognuto samoubojstvo, te da osigura odgovarajuća sredstva kako bi im pomogla brinuti se o pacijentima koji su na kraju života. U cijelom svijetu 107 od 109 nacionalnih udruga liječnika koje čine „Svjetsku udruhu liječnika“ protivi se eutanaziji i potpomognutom samoubojstvu. Razgovarajte i recite Senatu da trebaju slušati liječnike! Tražite da slušaju medicinsku struku i štite Australce kojima već prijete eutanazija i potpomognuto samoubojstvo, istaknula je u peticiji pro-life skupina „Nada“.

U Australiji je rasprava o završetku života ponovno otvorena nakon što je u studenom prošle godine savezna država Victoria postala prva u zemlji koja je ozakonila eutanaziju, i odlučila da bolesnici u posljednjem stadiju svoje bolesti imaju pravo zatražiti smrtonosan lijek kako bi prekinuli svoje patnje. Zakon bi trebao stupiti na snagu u lipnju 2019. godine. Savjesti je potresla i dramatična odluka poznatog znanstvenika Davida Goodalla koji je u 104. godini, iako nije bolovao ni od kakve teške bolesti, otputovao u Švicarsku i zatražio potpomognuto samoubojstvo.

Zabrinjavaju i statistike koje pokazuju izrazito povećanje eutanazije u zemljama u kojima je ona zakonita. Broj onih koji pribjegavaju toj praksi povećao se iz godine u godinu u Nizozemskoj i Belgiji; podaci su to ustanova za nadziranje tih dviju država koji govore i o desecima slučajeva osoba koje su posegnule za potpomognutim samoubojstvom zbog psihičkih razloga.

Prilog dokumenti

„Turizam i digitalna transformacija“

Poruka Dikasterija za cjeloviti ljudski razvoj povodom Svjetskog dana turizma 2018.

Svjetski dan turizma, koji se obilježava na poticaj Svjetske turističke organizacije (UNWTO), slavi se svake godine 27. rujna. U središtu teme predložene za 2018. godinu – „Turizam i digitalna transformacija“ – su napredci u digitalnoj tehnologiji koji su stubokom promijenili naše doba i naše ponašanje dramatično promijenivši način na koji živimo vrijeme odmora i praznike, mobilnost i turizam u svim njegovim oblicima.

Primjena novih digitalnih tehnologija dovela je do brojnih promjena u društvenom životu ljudi, njihovu načinu shvaćanja interpersonalnih odnosa, rada, zdravlja, komunikacija, proširivši sveudilj njihovu „povezanost“ te dakle dijeljenje informacija, omogućivši izraziti i s drugima razmjenjivati mnogoliko i raznoliko bogatstvo ideja, mišljenja i svjetonazora. Najnoviji trendovi pokazuju da oko 50% digitalnih putnika nalazi poticaj i nadahnuće pregledavajući na internetu slike i komentare, a 70% njih, prije odluke o putovanju, konzultiraju videosnimke i mišljenja onih koji su već putovali u pojedino mjesto[1].

Stoga nas proslava ovoga Dana poziva na razmišljanje o doprinosu tehnološkog napretka ne samo u cilju poboljšanja turističkih proizvoda i usluga nego i zato da taj napredak postane dio održivog i odgovornog razvoja turizma prema kojemu treba usmjeravati rast tog sektora. Digitalna inovacija ima dakle za cilj promicati uključivost, sve veću uključenost osoba i lokalnih zajednica te postizanje razumnog i uravnoteženog upravljanja dobrima. Prošle je godine međunarodni turistički sektor zabilježio globalni rast od 7% godišnje i predviđa se njegov stalni rast i u narednom desetljeću. Potrebu za „turističkom održivošću“ ne treba podcjenjivati, jer neka poznata i najposjećenija turistička odredišta doživljavaju negativne učinke fenomena koji je u suprotnosti sa zdravim i održivim turizmom, tzv. „overtourism“.

Crkva je uvijek posvećivala posebnu pažnju pastoralu turizma, slobodnom vremenu i praznicima kao povoljnim prigodama za odmor, jačanje obiteljskih i međuljudskih veza, okrjepu duha, uživanje izvanredne ljepote stvaranja i rast u našem „cjelovitom čovječstvu“. „Svako stvorenje ima svoju ulogu. Nijedno nije suvišno. Sav materijalni svijet govori o Božjoj ljubavi, njegovoj bezgraničnoj naklonosti prema nama“[2]. Stoga je turizam učinkovito sredstvo za prenošenje vrijednosti i ideala kad pruža prilike i mogućnosti za rast osobe, bilo u njezinoj transcendentnoj dimenziji, otvorenoj susretu s Bogom, bilo u njezinoj ovozemaljskoj dimenziji, posebno u susretu s drugim ljudi i u dodiru s prirodom.

Korištenje digitalne opreme od strane djelatnika i korisnika iz turističkog sektora predstavlja veliku priliku za povećanje kvalitetnih usluga koje zadovoljavaju nove zahtjeve, ali i za poučavanje ljudi suodgovornosti prema „zajedničkoj kući“ u kojoj živimo, iznjedrujući oblike inovacija za funkcionalni oporavak otpada, recikliranje i kreativnu ponovnu upotrebu koja pomažu sačuvati okoliš[3]. Ako, međutim, „postoji tendencija da se vjeruje da je svako stjecanje moći jednostavno napredak, povećanje sigurnosti, korisnosti, blagostanja, životne snage, punine vrijednosti, kao da stvarnost, dobro i istina same od sebe proistječu iz moći tehnologije i ekonomije“[4], izloženi smo opasnosti neispravnog pristupa i zatiranja samoga ljudskog

dostojanstva, što ima pogubne posljedice. To se posebno odnosi na produkciju i upotrebu „podataka“, ponajviše osobnih, koji nastaju u „digitalnom svijetu“ kao i na prevladavajuću ulogu algoritama koji obrađuju podatke i proizvode nove podatke i informacije, i to na više razina, koji su dostupni i onima koji se njima namjeravaju služiti jednostavno u tržišne i propagandne svrhe, ili čak s manipulacijskim svrhama i strategijama. Algoritmi, naime, nisu jednostavni brojevi i neutralni nizovi operacija, već je više riječ o razradi namjera s preciznim ciljevima i mogu se koristiti za uvjetovanje osobnih izbora i odluka, te utjecanje na oblikovanje misli i svijesti pojedinca. Kad tehnološka oruđa „postanu sveprisutna, njihov utjecaj može spriječiti ljude da uče kako živjeti mudro, duboko i kritički razmišljati i velikodušno ljubiti“[5].

„Zato je došlo vrijeme da se u nekim dijelovima svijeta prihvati stanovito smanjenje rasta, kako bi se osigurala sredstva da druga mjesta dožive zdrav rast. (...) [neka] tehnološki napredna društva budu spremna poticati umjerena ponašanja, smanjujući vlastite potrebe za energijom i poboljšavajući uvjete njezinoga korištenja“[6]. Pristup digitalnoj opremi mora biti omogućen svima, uz poštivanje i očuvanje slobode izbora pojedinaca. Krajnji cilj nije provoditi turizam s novim digitalnim tehnologijama, već da progresivno korištenje tehnologije općenito prati sve veća svijest pojedinaca i zajednice da se u tome korištenju valja poštivati okoliš u cilju održivog razvoja.

Posebno se želim obratiti mladim generacijama koje čine najbrojniju skupinu korisnika digitalne tehnologije. U *Instrumentum laboris* u pripremi za 15. redovnu opću skupštinu Biskupske sinode o mladima[7], u br. 3 se kaže kako je potrebno ponuditi mladima tečajeve odgoja i antropološkog obrazovanja kako bi živjeli vlastiti „digitalni život“ ne odvajajući on-line od off-line ponašanja i kako ne bi dopustili da ih zavara virtualni svijet koji iskripljava percepciju stvarnosti i dovodi do gubitka identiteta povezanog s pogrešnom predodžbom osobe. Kao što podsjeća papa Franjo: „Nije dovoljno jednostavno prolaziti 'digitalnim' putovima, to jest jednostavno biti 'na vezi': potrebno je da ta povezanost preraste u istinski susret. Ne možemo živjeti sami, zatvoreni u same sebe. Nosimo u sebi potrebu da volimo druge i da budemo voljeni“[8].

Nadam se da će ovaj Dikasterij prenijeti svima, turistima i posjetiteljima, poruku „da turizam pridonosi slavljenju Boga i sve većem vrednovanju ljudskog dostojanstva, uzajamnog poznavanja, duhovnog bratstva, odmora tijela i duše“[9].

Iz Vatikana, 26. srpnja 2018.

Peter K. A. kardinal Turkson, refekt

[1] Usp. School of Management del Politecnico di Milano, Osservatorio Innovazione Digitale nel Turismo, 2017.

[2] Franjo, Enciklika *Laudato si'*, 2015., br. 84.

[3] Usp. Idem, br. 192.

[4] Idem, br. 105.

[5] Idem, br. 47.

[6] Idem, br. 193.

[7] Biskupska sinoda, *Instrumentum laboris* XV. redovne opće skupštine Biskupske sinode na temu: „Mladi, vjera i razlučivanje zvanja“ [3.-28. listopada 2018.], br. 3.

[8] Franjo, Poruka za 48. Svjetski dan sredstava društvene komunikacije, 23. siječnja 2014.

[9] Pavao VI., *Obraćanje sudionicima 1. Dijecezanskog kongresa o pastoralu turizma*, 12. lipnja 1969.

Idolopoklonstvo

Papina kateheza na općoj audijenciji u srijedu 8. kolovoza 2018.

Biblijsko čitanje: Izl 32, 7-8

„Požuri se dolje!” – progovori Jahve Mojsiju. „Narod tvoj, koji si izveo iz zemlje egipatske, pošao je naopako. Brzo su zašli s puta koji sam im odredio. Napravili su sebi tele od rastopljene kovine, preda nj pali ničice i žrtve mu prinijeli uz poklike: 'Ovo je tvoj bog, Izraele, koji te izveo iz zemlje egipatske!'”.

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Nastavljamo danas razmišljati o Dekalogu, produbljujući temu idolopoklonstva o čemu smo govorili prošli tjedan. Sada uzimamo za okosnicu idol par excellence, zlatno tele, koji se spominje u Knjizi Izlaska (32, 1-8) – upravo smo čuli odlomak iz te knjige. Ta zgodna ima točno određen kontekst: pustinju, gdje narod čeka Mojsija, koji se uspeo na planinu da primi upute od Boga.

Što je pustinja? To je mjesto gdje vladaju oskudica i nesigurnost – u pustinji nema ničega – nema vode, hrane i skloništa. Pustinja je slika ljudskog života, čije stanje je neizvjesno i nema čvrste sigurnosti. Ova nesigurnost rađa u čovjeku primarne tjeskobe, koje Isus spominje u Evanđelju: „Što ćemo jesti? Što ćemo piti? U što ćemo se obući?” (Mt 6, 31). To su primarne tjeskobe. A pustinja pobuđuje te tjeskobe.

I u toj pustinji se događa nešto što potiče idolopoklonstvo: „Mojsije dugo nije silazio s brda” (Izl 32, 1). Ostao je ondje 40 dana i narod je postao nestrpljiv. Nedostaje referentna točka, koja je bio Mojsije: vođa koji ulijeva povjerenje i to postaje neodrživo. Tada narod traži vidljivog boga – to je klopka u koju je upao narod – kako bi mogli naći identitet i smjerokaz. Kažu Aronu: „Ustaj! Napravi nam boga, pa neka on pred nama ide!”, „Daj nam vođu, lidera”. Ljudska narav, da bi izbjegla nesigurnost – a ta nesigurnost je pustinja – traži religiju po principu „učini sam”: ako se Bog ne pokaže, skrojimo si boga po svojoj mjeri. „Pred idolom se čovjek ne izlaže riziku mogućnosti da mu bude upućen poziv da izađe iz svojih sigurnosti, jer idoli 'usta imaju, a ne govore' (Ps 115, 5). Počinjemo tada uviđati da je idol samo izgovor da stavimo same sebe u središte stvarnosti, klanjanjem djelu svojih ruku” (Enc. Lumen fidei, 13).

Aron se ne zna suprotstaviti zahtjevu naroda i pravi zlatno tele. Tele je imalo dvojako značenje na drevnom Bliskom istoku: s jedne strane je predstavljalo plodnost i obilje, a s druge energiju i snagu. Ali prije svega je zlatno, stoga je simbol bogatstva, uspjeha, moći i novca. Ovo su veliki idoli: uspjeh, moć i novac. To su napasti koje odvajkada prijete čovjeku! Evo što je zlatno tele: simbol svih želja koje daju iluziju slobode a naprotiv porobljavaju, jer idol uvijek porobljava. Ima neku čar i ideš za njim. To je ona privlačnost zmije, koja gleda ptičicu i ptičica ostane kao ukipljena a zmija je zatim zgrabi. Aron se nije znao suprotstaviti.

Ali sve proizlazi iz naše nemogućnosti da se pouzdajemo prije svega u Boga, da stavimo u njega naše sigurnosti, da mu dopustimo da dadne istinsku dubinu željama našeg srca. To nam omogućuje podnositi također slabosti, nesigurnost i neizvjesnost. Povezanost s Bogom čini nas snažnima u slabosti, u nesigurnosti pa i u neizvjesnosti. Ako mu Bog nije na prvome mjestu čovjek lako pada u idolopoklonstvo i zadovoljava se mizernim sigurnostima. Ali to je napast o kojoj čitamo uvijek u Bibliji. I dobro razmislite o ovome: da bi oslobodio narod iz Egipta Bogu nije mnogo trebalo; činio je to znamenjima, ljubavlju. Ali Bogu je bilo teško istrgnuti Egipat iz srca ljudi, to jest istrgnuti idolopoklonstvo iz srca naroda. Bog nastavlja raditi na tome da ga istrgne iz naših

srca. To je veliki Božji posao: istrgnuti „onaj Egipat” koji nosimo u sebi, a to je čar idolopoklonstva.

Kad čovjek prihvati Boga Isusa Krista, koji, premda bogat, radi nas postade siromašan (usp. 2 Kor 8, 9), otkriva da prepoznavanje vlastite slabosti nije zla kob ljudskog života, već je uvjet za otvaranje onome koji je uistinu jak. Tada kroz vrata slabosti ulazi Božje spasenje (usp. 2 Kor 12, 10); zbog vlastite nedostatnosti čovjek se otvara Božjem očinstvu. Čovjekova sloboda rađa se iz toga da pusti da pravi Bog bude jedini Gospodin. To nam omogućuje prihvatiti vlastitu krhkost i odbaciti idole našeg srca.

Mi kršćani upravljamo pogled u raspetoga Krista (usp. Iv 19, 37), koji je slab, prezren i lišen svega. Ali u njemu se otkriva lice pravoga Boga, slave ljubavi, a ne slava iskričave obmane. Izaija kaže: „njegove nas rane iscijeliše” (53,5). Ozdravljeni smo upravo slabošću čovjeka koji je bio Bog, njegovim ranama. I iz naših se slabosti možemo otvoriti Božjem spasenju. Naše ozdravljenje dolazi od Onoga koji je postao siromašan, koji je prihvatio neuspjeh, koji je našu nesigurnost preuzeo do kraja da bi je ispunio ljubavlju i snagom. On nam dolazi objaviti Božje očinstvo; u Kristu naša krhkost više nije prokletstvo, već mjesto susreta s Ocem i izvor nove sile odozgo.

„Dobro je ne činiti zlo, ali je zlo ne činiti dobro”

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji u nedjelju 12. kolovoza 2018.

Draga braćo i sestre i draga talijanska mladeži, dobar dan!

U današnjem drugom čitanju sveti Pavao nam upućuje usrdan poziv: „I ne žalostite Duha Svetoga, Božjega, kojim ste opečaćeni za Dan otkupljenja!” (Ef 4, 30).

Ali pitam se: kako se to žalosti Duha Svetoga? Svi smo ga primili na krštenju i potvrdi, dakle, da ne bismo žalostili Duha Svetoga, nužno je živjeti dosljedno krsnim obećanjima, obnovljenim na potvrdi. Dosljedno, a ne dvolično: ne zaboravite to. Kršćanin ne može biti dvoličan: mora u svome životu biti dosljedan. Krsna obećanja imaju dva aspekta: odricanje od zla i prijanjanje uz dobro.

Odreći se zla znači reći „ne” napastima, grijehu, sotonu. To konkretnije znači reći „ne” kulturi smrti koja se očituje u bijegu od stvarnosti prema lažnoj sreći koja se izražava u laži, prijevari, nepravdi, preziranju drugoga. Svemu tomu reći „ne”. Novi život koji nam je dan na krštenju i koji ima Duha kao izvor odbacuje ponašanje kojim dominiraju očejaji podjele i nesloge. Zato Apostol Pavao poziva ukloniti iz vlastitoga srca „svaku gorčinu, i srdžbu, i gnjev, i viku, i hulu sa svom opakošću!” (r. 31). Tako kaže Pavao. Tih šest elemenata ili poroka, koji narušavaju radost Duha Svetoga, truju srce i vode do kletvi protiv Boga i protiv bližnjega.

Ali da bi netko bio dobar kršćanin nije dovoljno da ne čini zlo, već mora prijanjati uz dobro i činiti dobro. I sveti Pavao, dakle, nastavlja: „Naprotiv! Budite jedni drugima dobrotivi, milosrdni; praštajte jedni drugima kao što i Bog u Kristu nama oprostio” (r. 32). Koliko puta čujemo neke kako kažu: „Ja ne činim zlo nikome!”. I misle da su sveti. U redu, ali činiš li dobro? Koliki samo ne čine zlo, ali ni dobro, i život im prolazi u ravnodušnosti, u apatiji, u mlakosti. To je vladanje suprotno evanđelju, i protivi se također prirodi vas mladih, koji ste po naravi dinamični, poletni i hrabri. Upamtite ovo – ako te zapamtiti, možemo to ponoviti zajedno: „Dobro je ne činiti zlo, ali je zlo ne činiti dobro”. To je rekao sveti Alberto Hurtado.

Danas vas pozivam da budete protagonisti u dobru! Protagonisti u dobru. Ne zadovoljavajte se time da ne činite zlo: na svakome leži krivnja za dobro koje je mogao učiniti a

nije učinio. Nije dovoljno ne mrziti, treba opraštati; nije dovoljno ne gajiti mržnju, treba moliti za neprijatelje; nije dovoljno ne biti uzrokom podjele, potrebno je nositi mir tamo gdje ga nema; nije dovoljno ne govoriti loše o drugima, moramo prekinuti osobu kad čujemo da govori loše o drugima: zaustaviti onoga koji traća – to znači činiti dobro. Ako se ne odupremo zlo, hranimo ga na prešutan način. Potrebno je intervenirati tamo gdje se zlo širi; jer zlo se širi tamo gdje nema odvažnih kršćana koji mu se suprotstavljaju dobrom, „hodeći u ljubavi“ (usp. 5, 2), prema opomeni svetoga Pavla.

Dragi mladi, ovih ste dana prešli veliki put! Zato ste uvježbani i mogu vam reći: hodite u ljubavi, hodite u ljubavi. I hodimo zajedno prema sljedećoj Biskupskoj sinodi. Neka nas Djevica Marija podupire svojim majčinskim zagovorom, da svaki od nas, svaki dan, svojim djelima, može reći „ne“ zlu i „da“ dobru.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

pozdravljam sve vas, Rimljane i hodočasnike iz raznih dijelova svijeta.

Posebno pozdravljam mlade iz talijanskih biskupija, praćene njihovim biskupima, svećenicima i odgojiteljima. Ovih ste dana ulicama Rima pronosili svoj zanos i svoju vjeru. Zahvaljujem vam na vašoj prisutnosti i vašem kršćanskom svjedočenju! Jučer, dok sam upućivao riječi zahvale, zaboravio sam se obratiti svećenicima, koji su vam najbliži: velika hvala svećenicima, zahvaljujem im za ono što čine iz dana u dan, zahvaljujem za tu strpljivost – jer u radu s vama potrebna je velika strpljivost! Strpljivost svećenika... velika, velika, velika hvala. I vidio sam također mnogo redovnica koje rade s vama: i redovnicama velika hvala.

Svoju zahvalu upućujem i Talijanskoj biskupskoj konferenciji – koju ovdje predstavlja predsjednik kardinal Gualtiero Bassetti – koji je promicatelj ovog susreta mladih uoči predstojeće Biskupske sinode.

Dragi mladi, po povratku u svoje zajednice svjedočite svojim vršnjacima i svima onima koje budete susretali radost bratstva i zajedništva koje ste doživjeli u ovim danima hodočašća i molitve.

Svima želim ugodnu nedjelju. Želim vam dobar povratak kući. I, molim vas, ne zaboravite moliti za mene! Dobar tek i doviđenja!

Prilog prikazi

Razgovor nadbiskupa Hranića za Večernji list

Predsjednik Komisije HBK „Iustitia et Pax“ đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u povodu svetkovine Velike Gospe dao je veliki intervju Večernjem listu u kojemu se osvrnuo na situaciju u hrvatskom društvu, probleme u Slavoniji, iseljavanje te odgovorio na pitanje može li Crkva ponuditi konkretnu pomoć.

Predsjednik Komisije HBK „Iustitia et Pax“ đakovačko-osječki nadbiskup Đuro Hranić u povodu svetkovine Velike Gospe dao je veliki intervju Večernjem listu u kojemu se osvrnuo na situaciju u hrvatskom društvu, probleme u Slavoniji, iseljavanje te odgovorio na pitanje može li Crkva ponuditi konkretnu pomoć.

Govoreći o problemima hrvatskoga društva, nadbiskup Hranić podsjetio je kako je nedavno u propovijedi u Vukovaru rekao da „hrvatsko društvo boluje od posljedica 'grijeha struktura' koje su u poratnoj pretvorbi i privatizaciji omogućile da vlasnicima zajedničke imovine postanu i mnogi od onih koji su kao direktori poduzeća prethodno iscrpili ta poduzeća, a onda ih kupili onim što su iz njih pljačkom izvukli“. A potom su mnoga od njih u potpunosti bila uništena, a radnici bez svojih plaća istjerani na ulicu. Odgovornost za to snose „grešne strukture“ koje su donijele i donose zakone za legalnu pljačku, upozorio je nadbiskup.

Kao jedan od grijeha struktura, nadbiskup Hranić je na misi u Vukovaru spomenuo i sustav poticaja u poljoprivredi te neka druga pitanja vezana uz poljoprivrednu gospodarsku djelatnost. Rekao je „da smo se iscrpljivali kao društvo sustavom poticaja u poljoprivredi, a ti poticaji nisu podržavali obiteljska poljoprivredna gospodarstva, nego jednim dijelom različite mešetare, a drugim dijelom krupni kapital. Domaću proizvodnju nismo zaštitili od uvoza i neloyalne konkurencije. Ulaganja u Slavoniju podržavala su uglavnom primarnu poljoprivrednu proizvodnju, a izostala su ulaganja u prerađivačku poljoprivrednu industriju, koja donosi dodanu vrijednost. Država također nije vodila računa o ravnomjernom razvoju svih regija, tako da su nezaposlenošću i siromaštvom proteklih poratnih godina najviše iscrpljene ostale najsiromašnije regije, a državna ulaganja u gospodarstvo previše su naslonjena ili su čak u službi parcijalnih (privatnih ili stranačkih) interesa“.

Nadbiskup je u Vukovaru spomenuo i nefunkcioniranje pravne države, nered u društvu i izostanak jasnih kriterija pri zapošljavanju, napredovanju i nagrađivanju, što je ulaskom Hrvatske u Europsku uniju mlade poticalo da bolji život i svoju budućnost potraže u pravno sređenijim zemljama, u kojima poslodavci i čitava društvena zajednice znaju više vrednovati rad i radnika te njegove kompetencije, stručnost i znanje.

Komentirajući što je Slavoniju bacilo na koljena, nadbiskup Hranić istaknuo je da najveću odgovornost za stanje u Slavoniji snosi politika, pogodovanje krupnom kapitalu i politička nebriga središnjih vlasti za te ruralne krajeve teško pogođene ratnim razaranjima. „Odgovornost se sastoji prije svega u ne donošenju jasne agrarne politike i strategije ruralnog razvoja. A bez snažne političke volje i istinske želje političkih dužnosnika da se stanje promijeni nije moguće ostvariti preduvjete za društveno-socijalni i gospodarski oporavak jedne sredine. Moram spomenuti da ohrabrujuće zvuče i djeluju određeni potezi te riječi nove Vlade koja je pokrenula projekt Slavonija. Hoće li to biti dovoljno za gospodarski oporavak Slavonije i za zaustavljanje aktualnog iseljavanja mladih ljudi i cijelih obitelji, ostaje da se vidi“,

rekao je nadbiskup Hranić.

Na upit je li i crkveni vrh jednim dijelom sukriovac, nadbiskup je podsjetio na kakve su sve komentare nailaze biskupi kojima se prigovara da „propovijedi na crkvene svetkovine koriste kako bi napali političare u prvoj crkvenoj klupi“. „Kako su u političkoj javnosti dočekane neke biskupske poruke vjernicima uoči izbora, dokumenti Komisije HBK 'Iustitia et pax' o neradnoj nedjelji, o zaštiti voda?! Tko od političara otvorena srca čita crkvene dokumente i intervjue HBK te studira socijalni nauk Crkve?! Na kakav je odjek naišla korizmena poslanica nas dvojice slavonskih biskupa 2016. godine? – Uglavnom na ignoriranje i na šutnju! Priznajem da homilije o blagdanima nisu prikladno mjesto i vrijeme za biskupske poruke političarima. No, ne smije se niti biskupe olako optuživati da su suodgovorni za bolesno gospodarstvo i društvenu nepravdu jer nisu bili 'dovoljno kritični prema potezima vlasti'“, poručio je đakovačko-osječki nadbiskup.

Na pitanje može li Crkva ponuditi konkretnu pomoć, tj. on kao nadbiskup i nadbiskupija za probleme u Slavoniji, nadbiskup je odgovorio da se od Crkve ne može očekivati da ona zamijeni ili preuzima ulogu državnih institucija ili vlasti. Ona to ne može, niti smije! No, spremna je i želi surađivati te pomagati. Đakovačko-osječka nadbiskupija je sasvim konkretno i trajno angažirana na socijalnom području: imamo tri pučke kuhinje koje dijele tople obroke u četiri najveća grada na području nadbiskupije, jedan dom za beskućnike, Centar za majku i dijete, dva bračna i obiteljska savjetovališta i jedno savjetovalište za žrtve obiteljskog nasilja, Nadbiskupijsku zakladu „Dr. Nikola Dogan“ za stipendiranje učenika i studenata te niz manjih i/li povremenih projekata, istaknuo je mons. Hranić.

Rekao je da se od Crkve ne može očekivati da ona preuzme zadaću i poslanje državnih socijalnih institucija ili da se ona bavi gospodarstvom. „No, ipak ne samo naša, nego sve biskupije u Hrvatskoj imaju određeni broj trajnih i povremenih, karitativnih i socijalnih, projekata i programa, koje provode preko svojih biskupijskih Caritasa. Pored toga sve biskupije imaju i određeni broj trajno zaposlenih osoba, spomenuo je nadbiskup.

„Rješavanju socijalnih problema u Hrvatskoj mi kao Crkva najviše pridonosimo i možemo pridonijeti propovijedanjem Evanđelja te promicanjem društvenog (socijalnog) nauka Crkve, koji afirmira dostojanstvo i nepovrediva prava svake ljudske osobe i radnika, uči da rad ima prednost pred kapitalom, pokazuje da je nezaposlenost skuplja od socijalne države itd.“; pojasnio je mons. Hranić.

Odgovarajući kako doživljava iseljavanje iz Slavonije, nadbiskup je prokomentirao da „kao društvo žanjemo ono što smo, nažalost, sami posijali“. „Toliki su hrvatski sinovi ginuli za slobodu Hrvatske, a mi smo u poratnom razdoblju u pitanje doveli veličinu njihove žrtve i uopće vrijednost Domovinskoga rata. Istodobno smo (zbog niza razloga, ali i pod prevelikim društvenim utjecajem onih koji svoje odbacivanje slobodne hrvatske države predstavljaju kao napredni kozmopolitizam) krepost domoljublja osumnjičili kao pritajeni nacionalizam. Tako smo u pitanje doveli i motive za ljubav prema ratom i korupcijom osiromašenoj te opljačkanoj Hrvatskoj, koja od svojih građana i danas traži spremnost na samoprijegor i žrtvu. Predugo smo tolerirali korupciju, varanje države, društvenu nepravdu te teško gaženje ljudskoga dostojanstva i prava radnika. Još uvijek toleriramo stranačko pogodovanje. Zato, osim zbog

ekonomskih razloga, mnogi mladi i čitave obitelji iz Hrvatske, danas odlaze i iz nezadovoljstva samom društvenom klimom, koja ne pogoduje napretku i uspjehu. Oni nam poručuju da nije dovoljan samo gospodarski oporavak, nego da moramo mijenjati i mentalitet. Jer, ako na parlamentarnim izborima promijenimo samo stranku ili ljude na vlasti, a ne promijenimo i obrasce ponašanja, nema društvenog napretka, nego tapkamo na istom mjestu – štoviše gubimo vrijeme i mlade ljude te nazadujemo", mišljenja je mons. Hranić.

„Iako moje riječi neke smetaju, ja uporno ponavljam da je najlakše otići iz Hrvatske. Puno je teže ostati i, možda u težim i skromnijim uvjetima, u Hrvatskoj se boriti za bolju budućnost. Ostanak je, dugoročno, zasigurno odgovorniji, časniji i donosi puno više zadovoljstva, sreće i životne radosti", rekao je nadbiskup.

Nakon ljeta doznat će se kako će vlast tretirati potpise prikupljene za referendum, a za koje se već unaprijed govori kako će biti opstruirani od strane vlasti. Iznoseći stav o tome, nadbiskup je odgovorio: „Smatram da svaka vlast koja ne sluša i ne poštuje, nego opstruira glasove svoga vlastitoga naroda radi protiv sebe same. Narod će ostati, a Vlada će prije ili kasnije ionako otići. Vlast bi bila mudrija kad bi umjesto ignoriranja i opstruiranja prikupljenih potpisa razmotrila meritum referendumskih pitanja i u izborno zakonodavstvo te u ustav RH implementirala signale i zahtjeve svojih građana".

Komentirajući kako se povremeno govori o uvozu radne snage u Hrvatsku, nadbiskup je rekao da je nepovoljna demografska situacija i potreba za uvozom radne snage iz inozemstva, među ostalim, odraz i nepoštovanja obitelji kao temelja svake društvene zajednice. „No, hrvatski političari i mediji, nažalost uporno, uime tobožnje širine duha i proeuropske orijentacije izjednačavaju bračne i izvanbračne oblike braka i obitelji. Umjesto da promiču bračne i obiteljske vrijednosti te štite obitelj koja počiva na bračnom zajedništvu muškarca i žene, oni nepotrebno potpisuju Konvencije i dokumente protivne duhu, tradiciji i kulturi svoga naroda, brak i obitelj indirektno povezuju s nasiljem te minoriziraju važnost oboje roditelja za odgoj djece. To je mačehinski odnos prema svome vlastitom narodu i njegovoj budućnosti", poručio je predsjednik Komisije HBK „Iustitia et Pax". (ika-kj)